

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรมของวัยรุ่นไทยจากสื่อบันเทิงเกาหลี” ในบทนี้ได้แบ่งการนำเสนอผลการวิจัย ออกเป็น 2 ส่วน โดยส่วนที่ 1 การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) คือส่วนที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-dept Interview) และส่วนที่ 2 การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) คือส่วนที่ได้จากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire)

กระแสวัฒนธรรมเกาหลีพีเวอร์

“Hallyu” หรือ Korean Wave หรือก็คือ วัฒนธรรม K-Pop ที่แพร่ระบาดไปทั่วโลก โดยเฉพาะละครและภาพยนตร์เกาหลีที่ได้รับการยอมรับจากคนดูได้ทุกชาติทุกภาษา และสร้างในเกิดความต้องการในตลาดโลก โดยเริ่มจากชนชาติเอเชียด้วยกัน ข้ามฝั่งไปยังฝั่งตะวันตกทั้งยุโรปและอเมริกา และไม่เว้นแม้กระทั่งประเทศ “มุสลิม” อย่างตะวันออกกลาง ซึ่ง Korean Wave เกิดขึ้นครั้งแรกในปลายยุค 90 โดยจีนเรียกปรากฏการณ์นี้ว่า “Hallyu” ที่ใช้หมายถึง ปรากฏการณ์นิยมวัฒนธรรมเกาหลีที่มาจากอิทธิพลของสินค้าวัฒนธรรม K-Pop ซึ่งได้แก่ เพลง ละคร เกม นิยาย แอนิเมชัน ฯลฯ ซึ่งจุดขายของสินค้าวัฒนธรรมเกาหลี โดยเฉพาะภาพยนตร์ ละคร และเพลง เกาหลีนั้น มาจากความสดใหม่และเป็นทางเลือกใหม่ของตลาดโลก และกระแสที่เกิดขึ้นนี้ได้สร้างรายได้มหาศาลให้กับประเทศเกาหลี ทำให้กระแสวัฒนธรรมเกาหลีกลายเป็นสิ่งสำคัญในการส่งออก (“Hallyu” คลื่นความมั่งคั่งของเกาหลี, 2549)

การเกิดกระแสเกาหลี เป็นผลมาจากประเทศเกาหลี มีนโยบายในการสนับสนุนด้านวัฒนธรรมให้เป็นอุตสาหกรรมหลักในการส่งออก ซึ่งรัฐบาลเกาหลีได้มีการวางแผนในการส่งเสริมด้านวัฒนธรรมของเกาหลี โดยได้จัดทำแผน 5 ปี (Five Year Plan for New Korea Culture) เพื่อพัฒนาประเทศไปสู่ความเป็นรัฐสวัสดิการทางวัฒนธรรม (Cultural Welfare State) โดยรัฐให้การสนับสนุนการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมของภาคประชาชนอย่างเต็มที่ โดยได้กำหนดหลักเกณฑ์ด้านวัฒนธรรม ดังนี้

- สนับสนุนการศึกษาเพื่อผลิตเยาวชนรุ่นใหม่ที่มีความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปวัฒนธรรม
- ขยายการสนับสนุนงานที่มีความคิดสร้างสรรค์ที่ช่วยส่งเสริมความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ
- อนุรักษ์และฟื้นฟูวัฒนธรรมประเพณีดั้งเดิม
- ส่งเสริมอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรม
- พัฒนาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชาติที่จะไปสู่การรวมชาติ
- สร้างความแข็งแกร่งให้กับการทูตเชิงวัฒนธรรม

ในการจัดตั้ง องค์การวัฒนธรรมและสื่อบันเทิงเกาหลี (Korea Culture and Content Agency : KOCCA) ของกระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว ภารกิจหลักขององค์กรนั้นนอกจากจะสนับสนุนและส่งเสริมให้นำเนื้อหาสาระความเป็นชาติเกาหลี หรือ Korea Content สอดแทรกลงไปในเรื่องบันเทิงต่างๆแล้ว KOCCA ยังทำหน้าที่พัฒนาความร่วมมือกับประเทศต่างๆในการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางด้านอุตสาหกรรมวัฒนธรรม ซึ่งในการพัฒนา Korea Content ไม่ได้มุ่งเน้นแค่การส่งออกสู่ตลาดภายนอกเท่านั้น แต่ยังส่งเสริมเพื่อทดแทนการนำเข้าผลิตผลทางวัฒนธรรมของต่างชาติด้วย และมีเป้าหมายเน้นการจรรโลงสังคม โดยเฉพาะภาพยนตร์และละคร ซึ่งในการพัฒนา Korea Content ทำให้คนเกาหลีหันกลับมาดูภาพยนตร์และละครเกาหลีเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 50 และจากความพยายามของรัฐบาลเกาหลีส่งผลให้วัฒนธรรมเกาหลีหลายประเภท เช่น ภาพยนตร์ วัฒนธรรมการแต่งกาย อาหาร ได้รับการยอมรับในสังคมต่างประเทศ กลายเป็นตัวเลือกใหม่ของการบริโภควัฒนธรรมภายนอกผ่านกลยุทธ์การสื่อสาร (เกาหลีพีเวอร์ : การถ่ายทอดวัฒนธรรมผ่านสื่อ , 2549 : 97 - 98)

ในช่วงเวลาเพียงไม่กี่ปี เมื่อความนิยมในความเป็นตะวันตกลดลง กระแสเกาหลีพีเวอร์ ก็แพร่กระจายไปในหลายประเทศ ทั้งภาพยนตร์ ละคร และเพลงเกาหลีได้รับความนิยมอย่างมาก และยังส่งผลให้ดารานักแสดงและนักร้องของเกาหลีต่างเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้าง วัฒนธรรมต่างๆของเกาหลีก็ได้รับการยอมรับจากต่างประเทศเช่นกัน วัยรุ่นทั่วเอเชียหลงใหลวัฒนธรรมใหม่จากเกาหลี หลายคนแต่งหน้า ทำผมตามแบบเกาหลี บางคนลงทุนเรียนภาษาเกาหลีเพียงเพื่อให้สามารถทักทายดารานักร้องที่ชื่นชอบ วัยรุ่นจีนบางคนถึงขนาดไปทำศัลยกรรมใบหน้าให้คล้ายกับดารากเกาหลี (กระแส K-Pop เกาหลีพีเวอร์ในงานภาพยนตร์, 2549)

กระแสเกาหลีฟีเวอร์ในประเทศไทยก็กำลังได้รับความนิยมอย่างมากเช่นกัน โดยสถานีโทรทัศน์เกือบทุกช่องจะต้องมี ภาพยนตร์และละครเกาหลีออกอากาศ และมีมิวสิกวิดีโอของนักร้องเกาหลีออกแพร่ภาพตามรายการเพลงต่างๆ ตามสถานีวิทยุต่างๆต้องมีการเปิดเพลงเกาหลีเกือบทุกชั่วโมง ทั้งยังมีดาราและนักร้องเกาหลีที่ต่างทยอยกันมาเปิดตัว และมาจัดคอนเสิร์ตที่เมืองไทย อย่างเช่น คอนเสิร์ตวงบอยแบนด์ของเกาหลี วงดงบังชินกิ ที่ประสบความสำเร็จอย่างมาก วิทยุรุ่นไทยจำนวนมากต่างยอมที่จะจ่ายเงินซื้อบัตรคอนเสิร์ตที่มีราคาสูง และมีบางคนที่ยอมทุ่มทุนซื้อบัตรคอนเสิร์ต 2 รอบ เพื่อที่จะได้เห็นนักร้องที่ตนชื่นชอบแสดง

ด้วยความที่ภาพยนตร์และละครเกาหลี มีเนื้อหาที่สามารถเข้าใจง่าย ใกล้เคียงชีวิตจริง มีความใส่ใจในเรื่องของการผลิต ทั้งในเรื่องบท มุมกล้อง ดารานักแสดง และสถานที่ถ่ายทำ ส่วนเพลงเกาหลีก็มีความแปลกใหม่ บวกกับการที่คนไทยเบื่อบันเทิงไทย ที่เข้าไปเข้ามา จึงไม่ใช่เรื่องยากเลยที่สื่อบันเทิงเกาหลีจะได้รับความนิยมอย่างมาก จากความสำเร็จของภาพยนตร์ ละครและเพลงเกาหลี ส่งผลให้คนไทยเรียนรู้และยอมรับวัฒนธรรมเกาหลีได้เร็ว ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นเพราะประเทศเกาหลีเป็นประเทศในแถบเอเชีย การใช้ชีวิต วัฒนธรรมต่างๆมีความใกล้เคียงกัน ทำให้คนไทยเริ่มหันมาสนใจเรียนภาษาเกาหลี ลองชิมอาหารเกาหลี แต่งตัวตามแบบแฟชั่นเกาหลี อยากรที่จะไปท่องเที่ยวประเทศเกาหลี และสินค้าต่างๆที่เป็นแบรนด์มาจากเกาหลีก็ได้รับการตอบรับจากผู้บริโภคคนไทยเช่นกัน

วัฒนธรรมเกาหลี

สื่อบันเทิงเกาหลีภาพยนตร์ ละครและเพลง ได้มีการสอดแทรกวัฒนธรรมต่างๆของเกาหลี ทำให้เราได้เรียนรู้และซึมซับวัฒนธรรมเหล่านั้น จนเกิดการยอมรับและปฏิบัติตาม โดยเฉพาะวัฒนธรรมเกาหลีที่เห็นได้เด่นชัด ได้แก่ แฟชั่นเกาหลี ภาษาเกาหลี อาหารเกาหลี การท่องเที่ยว เครื่องมือ เครื่องใช้ รวมทั้งพฤติกรรมและการดำเนินชีวิต

- แฟชั่นเกาหลี

- การแต่งกาย

รูปแบบการแต่งกาย เสื้อผ้าสไตล์เกาหลีจะออกแนวน่ารักๆ สบายๆ จะไม่ออกแนวเซ็กซี่และไม่แรงเท่าแฟชั่นญี่ปุ่น การแต่งกายของผู้หญิงจะเป็นเสื้อยาวๆตัวเดียวกับกางเกงยีนส์หรือกางเกงขาสั้น หรือจะเป็นแนวใส่เสื้อ 2 ชั้น เสื้อในตัวยาวกับเสื้อนอกเป็นเสื้อกั๊ก หรือจะออกแนวหวานก็จะใส่กระโปรง ส่วนการแต่งกายของผู้ชายนั้นจะเน้นให้ดูดีมีสไตล์ จะเป็นการใส่เสื้อ 2 ชั้น เสื้อยืดข้างในแล้วมีเสื้อแจ็กเก็ตใส่ด้านนอก หรือจะเป็นเสื้อยืดหรือเสื้อเชิ้ตตัวเดียวที่มีลักษณะเข้ารูป

รูปภาพที่ 1 ภาพแฟชั่นเสื้อผ้าเกาหลี



ที่มา : www.kapook.com

- การแต่งหน้า

การแต่งหน้าแบบเกาหลี จะเป็นการแต่งหน้าแบบ Natural Make up สไตล์สโมกก็อาย เน้นดวงตากลมโต คือ การแต่งหน้าในแบบที่แต่งหน้าแล้วแต่ดูสวยใสราวกับไม่ได้แต่งหน้า ซ้ำยังสามารถปกปิดจุดด้อย และเสริมสร้างจุดเด่นบนใบหน้าให้สวยขึ้นได้อีก โดยเทคนิคการแต่งหน้า ต้องลงรองพื้นและทาแป้งให้บางเบาที่สุด ส่วนการเขียนคิ้ว ให้เขียนตามรูปคิ้วเดิม ระวังอย่าเขียนคิ้วยาวเกินไป เพราะจะทำให้ดูมีอายุ เช่นเดียวกับการเขียนอายไลเนอร์ ไม่ควรเขียนตัวคิ้วขึ้น เพราะจะทำให้ตาเล็ก และการปิดแก้ม อย่าปิดแก้มให้แดงเกินไป แต่ปิดให้เห็นเป็นสีเรื่อๆ ก็พอ ส่วนลิปสติกให้ใช้ลิปกลอส โดยทาด้านในปาก เพียงแค่นี้ก็สดใสดูเป็นธรรมชาติแล้ว

รูปภาพที่ 2 ภาพการแต่งหน้าของเกาหลี



ที่มา : www.kapook.com

- ทรงผม

ทรงผมสไตล์เกาหลีของผู้ชายจะเน้นให้ผมด้านหน้ายาวมาปิดหน้าผาก หรือผมหน้าม้า แล้วจะมีการเชีผมให้อยู่ทรงและดูมีสไตล์ ส่วนทรงผมผู้หญิงจะมีการซอย สไลด์ และมีการตัดผมให้ดูเป็นคลื่นใหญ่ๆ ดูธรรมชาติ เน้นสไตล์ผู้หญิงหวานๆ น่ารัก ซึ่งทรงผมสไตล์เกาหลีจะไม่เน้นในเรื่องทำสีผมมากนัก ถ้าจะทำสีผมก็จะเน้นในโทนสีเข้มๆ น้ำตาลแดง น้ำตาลออกทองนิดๆ จะไม่นิยมทำสีในโทนสว่าง

รูปภาพที่ 3 ภาพทรงผมสไตล์เกาหลี



● ภาษาเกาหลี

ความต้องการเรียนภาษาเกาหลีของคนไทยที่มีเพิ่มมากขึ้น ทำให้โรงเรียนสอนภาษาเกาหลีในปัจจุบันมีจำนวนมากขึ้นตามไปด้วย และยังมีการสอนภาษาเกาหลีผ่านเว็บไซต์ต่างๆเป็นจำนวนมากเช่นกัน ซึ่งภาษาเกาหลีนั้นจะเหมือนภาษาไทยตรงที่มี พยัญชนะ สระและตัวสะกด การประสมคำก็จะเหมือนกัน คือ พยัญชนะ ตามด้วยสระ และตัวสะกด ซึ่งสระตัวอักษรภาษาเกาหลีเรียกว่า ฮันกิล ประกอบด้วยสระ 10 ตัว พยัญชนะเดี่ยวทั้งหมด 14 ตัว และพยัญชนะซ้อนอีก 4 ตัว รวมเป็น 18 ตัว สิ่งสำคัญของภาษาเกาหลีอยู่ที่รูปประโยค ไวยากรณ์ และคำศัพท์

ตารางที่ 1 ตารางแสดงตัวอักษรภาษาเกาหลี

พยัญชนะ	สระ	สระประสม	ตัวเลขภาษาเกาหลี	คำืมจากภาษาจีน	
ㄱ อ่านว่า กียอก	ㅏ อ่านว่า อา	ㅑ อ่านว่า วา	0 = 공 (โดง)	0 = 영 (ยอง)	
ㄴ อ่านว่า นีอิน	ㅓ อ่านว่า ยา	ㅕ อ่านว่า เว	1 = 하나 (ฮา-นา)	1 = 일 (อิล)	
ㄷ อ่านว่า ดีกีท	ㅗ อ่านว่า ออ	ㅛ อ่านว่า วอ	2 = 둘 (ดูล)	2 = 이 (อี)	
ㄹ อ่านว่า รีอิล	ㅜ อ่านว่า ยอ	ㅠ อ่านว่า วี	3 = 셋 (เซต)	3 = 삼 (ซัม)	
ㅁ อ่านว่า มีอิม	ㅡ อ่านว่า โอ	ㅝ อ่านว่า แว	4 = 넷 (เนต)	4 = 사 (ซา)	
ㅂ อ่านว่า บีอึบ	ㅣ อ่านว่า โย	ㅞ อ่านว่า วี	5 = 다섯 (ดา-สอต)	5 = 오 (โอ)	
ㅅ อ่านว่า ซือท	ㅚ อ่านว่า อู	ㅟ อ่านว่า อึย	6 = 여섯 (ยอ-สอต)	6 = 육 (ยุก)	
ㅇ อ่านว่า อีอึ๊ง**	ㅙ อ่านว่า ยู	พยัญชนะซ้อน		7 = 일곱 (อิล-กบ)	7 = 칠 (ชิล)
ㅈ อ่านว่า จีอึท'	ㅛ อ่านว่า อึอ	ㅓㅓ อ่านว่า ชังกียอก	8 = 여덟 (ยอ-ดอล)	8 = 팔 (พัล)	
ㅊ อ่านว่า ชีอึท	ㅜㅜ อ่านว่า อึ	ㅓㅓㅓ อ่านว่า ชังด็กีท	9 = 아홉 (อา-ฮบ)	9 = 구 (กู)	
ㅋ อ่านว่า คีอึค	ㅡㅡ อ่านว่า แอ	ㅓㅓㅓㅓ อ่านว่า ชังบีอึบ	10 = 열 (ยอล)	10 = 십 (ชิบ)	
ㆁ อ่านว่า ทึอึค	ㅝㅝ อ่านว่า แย	ㅓㅓㅓㅓㅓ อ่านว่า ชังซือท			
ㆁㅁ อ่านว่า พึอึบ	ㅞㅞ อ่านว่า เอ	ㅓㅓㅓㅓㅓㅓ อ่านว่า ชังจึอึท			
ㆁㅂ อ่านว่า ฮึอึท	ㅟㅟ อ่านว่า เย				
คำภาษาเกาหลี					
ฉัน = 저 (จอ) , 나 (นา) เธอ = 너 (นอ) , 그녀 (ค็อ นยอ) คุณ = 당신 (ทัง ชิน) เขา = 그 (ค็อ) เรา = 우리 (อู รึ)			무엇 มู-ออต = อะไร 왜 แว = ทำไม 어디 ออ-ดี = ที่ไหน 어떻게 ออ-ต็อด-เค = อย่างไร 언제 ออน-เจ = เมื่อไหร่ 누구 นู-กู = ใคร		

ที่มา : www.koreasarang.com

ตารางที่ 1 (ต่อ) ตารางแสดงตัวอักษรภาษาเกาหลี

คำทักทาย
안녕하세요 (อันยงฮาเซโย) = สวัสดี
미안합니다 (มี-อัน-ฮัม-นี่-ตะ) = ขอโทษ
감사합니다 (คัม-ซา-ฮัม-นี่-ตะ) = ขอบคุณ
주무세요 (จูมูเซโย) = ราตรีสวัสดิ์

ที่มา : www.koreasarang.com

● อาหารเกาหลี

ปัจจุบันจำนวนวัยรุ่นที่อยากจะมีรสอาหารเกาหลีมีจำนวนมากขึ้น ทำให้ร้านอาหารเกาหลีก็เริ่มมีมากขึ้นด้วยเช่นกัน ซึ่งถ้าใครอยากจะลองต้องไปที่ย่าน Korean Town หรือสุขุมวิท ซอย 12 เนื่องจากอาหารเกาหลีเป็นอาหารที่มีความหลากหลาย มีรสชาติที่เด็ดชัดและซับซ้อน มีเทคนิคการถนอมอาหารที่พิเศษเพื่อรักษาวิตามินในอาหารนั้น เมนูที่โด่งของเกาหลี คือ กิมจิ

รูปภาพที่ 4 ภาพ “กิมจิ” อาหารเกาหลี



ที่มา : wanitcha.exteen.com

ซึ่งกิมจิเป็นอาหารที่ขาดไม่ได้สำหรับคนเกาหลี ซึ่งทำมาจากผักต่างๆ เช่น ผักกาดขาว หัวไชเท้า ดอกเค็มและผสมกับพริกป่น นอกจากกิมจิแล้วอาหารเกาฬียังมีเมนูเด็ดอื่นๆอีก ได้แก่

รูปภาพที่ 5 ภาพ "คาลบี้" อาหารเกาหลี



ที่มา : www.korea-center.com

- คาลบี้ หรือ หมูย่าง เกาหลี เป็นอาหารพื้นเมือง เกาหลี ที่เลื่องชื่อและรู้จักกันดีทั่วโลก มีรสชาติออกหวาน นุ่ม และกลมกล่อม นำหมูสับที่ติดกับกระดูก ที่เชื่อว่าเป็นส่วนที่อร่อยที่สุด ย่างบนเตาถ่านแบบดั้งเดิม และตัดเป็นชิ้นพอดีคำ ห่อทานแบบเมี่ยงคำไทย โดยใส่น้ำจิ้มเต้าเจี้ยว และเครื่องเคียงที่ชอบ หรือข้าวสวยร้อนตามที่ชอบ บริการเครื่องเคียงต่าง ๆ และน้ำซุปลงถ้วย

รูปภาพที่ 6 ภาพ "บีบิมบับ" อาหารเกาหลี



ที่มา : wanitcha.exteen.com

- บีบิมบับ หรือข้าวยำเกาหลี อาหารครบคุณค่าโภชนาการ และเป็นอาหารยอดนิยมที่คนเกาหลี นิยมทานกันมากที่สุด นำข้าวสวยใส่ในหม้อดินร้อน นำส่วนผสมต่าง ๆ จัดเรียงบนข้าวสวย เวลาทานนำไข่ไก่และซอสบีบิมบับ ผสมคลุกเคล้ากับข้าว และส่วนผสมต่าง ๆ ให้เข้ากัน

รูปภาพที่ 7 ภาพ "ชาจ้งมยอน" อาหารเกาหลี



ที่มา : wanitcha.exteen.com

- ชาจ้งมยอน หรือ บะหมี่ดำ ที่เห็นในละครบ่อยๆ โดยจะนำเอาหัวหอมและแตงกวามาผัดใส่ ชาจ้ง หรือซอสถั่วดำ แล้วนำมาราดบนเส้นบะหมี่ของเกาหลี เส้นแนนมยอน หรือจะเป็นเส้นโซบะ หรืออุ้งก็ได้ เวลารับประทานก็จะคลุกส่วนผสมทั้งหมดให้เข้ากัน

รูปภาพที่ 8 ภาพ "ต็อกโปกิ" อาหารเกาหลี



ที่มา : wanitcha.exteen.com

- ต็อกโปกิ เป็นอาหารที่ทำมาจากแป้งต็อก เป็นแป้งชนิดหนึ่งของเกาหลี เอามาผัดกับเรด ฮอลิค ซอส (Red Holic sauce) :ซึ่งจะเป็นซอสที่มีลักษณะสีออกส้มๆแดงๆ จะนิยมรับประทานกันแบบร้อนๆ

รูปภาพที่ 9 ภาพ "กิมจิเกะ" อาหารเกาหลี



ที่มา : wanitcha.exteen.com

- กิมจิเกะ เป็นแกงชนิดหนึ่งซึ่งจะคล้ายๆกับแกงส้มของไทย แต่จะมีรสชาติเปรี้ยวกว่า ซึ่งมีกิมจิเป็นส่วนผสมหลัก โดยนำเอากิมจิมาใส่ น้ำ ขิงสับ น้ำตาลทราย ต้มเป็นแกง จะรับประทานกันแบบร้อนๆ

● การท่องเที่ยวประเทศเกาหลี

สถานที่ต่างๆของประเทศเกาหลีที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์และละครเกาหลี เป็นสถานที่ที่มีความสวยงาม ดึงดูดให้คนอยากที่จะได้ไปเห็นและสัมผัสกับบรรยากาศเหล่านั้น ซึ่งบริษัททัวร์ต่างๆได้มีการทำทัวร์ย้อนรอยตามละครดังเรื่องต่างๆ เช่น Full House, Winter Love Song, แดจังกึม ฯลฯ และยังมีสถานที่ต่างๆอีกมากมาย ไม่ว่าจะเป็นพระราชวังและวัดต่างๆของเกาหลีที่มีความสนใจ เช่น พระราชวังเคียงบ๊ก, หมู่บ้านนัมซานฮันอก, สวนอุทยานแห่งชาติชอรัคซาน, วัดวิวจงซา, หมู่บ้าน Korean Folk Village, และสวนสนุกเอเวอร์แลนด์ นอกจากนั้นยังมีแหล่งช้อปปิ้งต่างๆมากมาย เช่น ตลาดอินแทวอน, ตลาดโทงแดมูม ซึ่งมีสินค้าหลากหลายประเภทให้เลือกซื้อ โดยเฉพาะตลาดเมียงดง ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นศูนย์รวมแฟชั่นชั้นนำของเกาหลี

รูปภาพที่ 10 ภาพ “พระราชวังเคียงบกคุง” ประเทศเกาหลี



ที่มา : www.korea-center.com

- พระราชวังเคียงบกคุง เป็นพระราชวังที่เก่าแก่ที่สุดของราชวงศ์โชซอน เป็นศูนย์รวมประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของชาวเกาหลีอย่างลึกซึ้ง ในบริเวณพระราชวังนี้เป็นที่ตั้งของ พิพิธภัณฑ์แห่งชาติเกาหลี และ พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านแห่งชาติ ณ ที่สองแห่งนี้นักท่องเที่ยวจะได้เที่ยวชมลักษณะเด่น ๆ ทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของเกาหลี และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ในอดีต

รูปภาพที่ 11 ภาพ “วนอุทยานชอรัคซาน” ประเทศเกาหลี



ที่มา : www.korea-center.com

- วนอุทยานแห่งชาติ ชอรัคซาน หรือสวิตเซอร์แลนด์เกาหลี มีธรรมชาติอันแสนงดงามในทุกฤดูกาล เต็มไปด้วยขุนเขาซึ่งอุดมสมบูรณ์ด้วยป่าไม้ สายน้ำ และลำธาร ภายในของวนอุทยานฯ

มีอนุสาวรีย์หมี ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของวนอุทยานฯ และมีภูเขาสีฤดู ตั้งอยู่ใจกลาง ภูเขาแทแบค ซึ่งทอดยาวไปถึง เขาคิมคัง ของประเทศเกาหลีเหนือ ซึ่งเป็นความสวยงามทางธรรมชาติที่หาดูได้ยาก

รูปภาพที่ 12 ภาพ “แดจังกึม อิมปาร์ค” ประเทศเกาหลี



ที่มา : www.korea-center.com

- แดจังกึม อิมปาร์ค สถานที่ถ่ายทำหลักของละครเรื่องแดจังกึม สร้างขึ้นในเขตหุบเขา เมืองยางจู ละแวกเดียวกับ MBC Cultural Valley ที่นี้นักท่องเที่ยวจะได้สัมผัสผสมต่าง ๆ ของละคร อย่างใกล้ชิด ลานแข่งขันทำอาหาร ห้องเสียบึง ห้องหนังสือ และอีกมากมาย ที่สร้างจำลองขึ้น อย่างสมจริง นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมบันเทิง อย่างชุมนุมการเล่นพื้นเมือง ชุมอาหาร ชุมเครื่องแต่ง กายให้แปลงกายเป็น แดจังกึม และ มินจุงโฮ กันอีกด้วย

รูปภาพที่ 13 ภาพ “สวนสนุกเอเวอร์แลนด์” ประเทศเกาหลี



ที่มา : www.korea-center.com

- สวนสนุกเอเวอร์แลนด์ โดยสวนสนุกนี้ถูกขนานนามว่าเป็น ดิสนีย์แลนด์เกาหลี เป็นสวน สนุกกลางแจ้งที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ ซึ่งตั้งอยู่ท่ามกลางหุบเขา ภายในสวนสนุกนั้นมีกิจกรรม ต่างๆมากมาย เช่น สวนสัตว์ป่าซาฟารี ดินแดนแห่งเทพนิยาย เครื่องเล่นนานาชนิด และชม กิจกรรมการแสดงต่าง ๆ ที่จัดตามตารางประจำวัน พร้อมทั้งมีร้านค้าขายของที่ระลึก และ Outlet

- เครื่องมือ เครื่องใช้

สินค้าแบรนด์ต่างๆจากประเทศเกาหลีต่างทยอยกันเข้ามาเปิดตลาดในประเทศไทย หนึ่งในนั้นคือสินค้าประเภทเครื่องสำอางจากประเทศเกาหลี โดยแบรนด์เครื่องสำอางที่เข้ามานั้น ได้แก่ Etude, Laneige, Missha, Skin Food และ The Face Shop ซึ่งแต่ละแบรนด์นั้นมีการขยายสาขา ออกเป็นจำนวนมาก ด้วยคุณภาพของผลิตภัณฑ์ และการบอกปากต่อปากจากผู้ใช้งาน โดยเฉพาะในเว็บไซต์ของพันทิพย์ ห้องโตะเครื่องสำอาง ที่มีการกล่าวถึงคุณภาพของสินค้าจากแบรนด์ต่าง จึงทำให้เครื่องสำอางของเกาหลีได้รับความนิยมอย่างมากในกลุ่มวัยรุ่น แต่เนื่องจากผลิตภัณฑ์ที่ขายตาม shop นั้นมีราคาสูง ทำให้กลุ่มวัยรุ่นหันไปสั่งซื้อของเหล่านี้ผ่านทางเว็บไซต์ต่างๆ ซึ่งมีอยู่มากมาย

รูปภาพที่ 14 ภาพเครื่องสำอางของประเทศเกาหลี



- พฤติกรรม การดำเนินชีวิต

พฤติกรรมการดำเนินชีวิตของคนเกาหลี คือ การใส่ชุดประจำชาติของเกาหลี หรือที่เรียกว่า "ฮันบก" (Hanbok) โดยในสมัยก่อนฮันบกเคยถูกใช้เป็นชุดแต่งกายประจำวัน โดยผู้ชายสมัยก่อนจะสวมใส่ "ชอกอริ" เสื้อนอกแบบเกาหลี และ "พาจิ" กางเกงขายาว ในขณะที่ผู้หญิงจะสวมใส่ "ชอกอริ" กับ "ซีมา" กระโปรง แต่ปัจจุบันนี้ชาวเกาหลีมักจะใส่ "ฮันบก" เฉพาะโอกาสที่มีการเฉลิมฉลอง หรือวันสำคัญ ๆ เช่น วันแต่งงาน, วันชอล ลัล (วันขึ้นปีใหม่ทางจันทรคติ) และวันชูชก (วันขอบคุณพระเจ้า) ซึ่งชุดฮันบกของผู้หญิงนั้นจะถูกออกแบบมาให้เป็นกระโปรงพองยาว และเสื้อตัวสั้น เพื่อเป็นการอำพรางรูปร่าง และปกปิดส่วนเว้าส่วนโค้งของผู้หญิงไม่ให้เป็นที่

ดึงดูดสายตาของเพศตรงข้าม และในปัจจุบันประเทศเกาหลีได้มีการอนุรักษ์และเชิญชวนให้วัยรุ่นเกาหลีให้ความสำคัญในการใส่ชุดฮันบก โดยการให้นักร้องและนักแสดงเกาหลีมาเป็นพรินเซนต์ร่ำใส่ชุดฮันบกถ่ายแบบ

รูปภาพที่ 15 ภาพชุด "ฮันบก" ชุดประจำชาติของประเทศเกาหลี



ที่มา : www.yenta4.com

ส่วนในเรื่องของการทำศัลยกรรมนั้นก็เป็นที่โด่งดังมากในประเทศเกาหลี โดยเฉพาะนักร้องและนักแสดงทั้งชายและหญิงของเกาหลีนั้นมีการทำศัลยกรรมกันเป็นจำนวนจนถึงว่าเป็นเรื่องธรรมดาของวงการบันเทิงเกาหลี กระแสฮิตในเรื่องนี้ก็ได้แพร่มาสู่ประเทศไทยด้วยเช่นกัน จากในอดีตคนไทยส่วนใหญ่จะเห็นว่าเรื่องการทำศัลยกรรมนั้นยังเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม ไม่ควรทำ แต่ในปัจจุบันหลังจากกระแสเกาหลีพีเวอร์เข้ามานั้น ทำให้คนไทยเริ่มยอมรับในเรื่องของการทำศัลยกรรมและมองว่าเป็นเรื่องปกติถ้าทำแล้วออกมาสวยและดูดีก็ดีไป โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นไทยนั้นอยากที่จะทำศัลยกรรมตามนักร้องนักแสดงเกาหลีเพราะอยากสวยหล่ออย่างเขา

นพ.ปรีชา เดียวตวานนท์ หัวหน้าทีมศัลยแพทย์ตกแต่ง แผนกศัลยแพทย์ตกแต่ง โรงพยาบาลสมิติเวช กล่าวว่า “เทรนด์การทำศัลยกรรมสไตล์เกาหลีก็มาแรงมาก วัยรุ่นไทยสมัยนี้ จะตัดรูปดารเกาหลีมาให้หมอดูเป็นตัวอย่างว่า อยากได้ตาแบบนี้ จมูกแบบนี้ การทำศัลยกรรม

สไตส์เกาหลี จะเน้นความเป็นธรรมชาติ มองด้วยตาเปล่าไม่รู้ว่าเป็นทำศัลยกรรม อย่างเช่น การทำตาจะเป็นตาสองชั้นทรงสระอึแบบเอเชีย หรือไม่กี่สองชั้นหางตาเดียวเลี่ยน มากกว่าจะเป็นตาสองชั้นใหญ่เป็นตากบตุ๊กโบ้แบบฝรั่ง ส่วนจมูก ก็นิยมแบบโด่งตรงและคม ไม่โด่งตั้งแบบฝรั่ง หรือเรียวยแหลม บางคนยังเหลาคางให้เรียวยกลงด้วย"

และยังกล่าวอีกว่า "การทำศัลยกรรมไม่มีอันตรายอย่างที่คิด ถ้าทำกับแพทย์ที่มีความชำนาญ และยังใช้ซิลิโคนแบบเพียวริไฟล์ สำหรับทางการแพทย์จริงๆ พักฟื้นแค่อาทิตย์เดียว ก็กลับไปทำงานได้ ถ้าอยากทำศัลยกรรม ต้องศึกษาข้อมูลให้ดีถึงผลดีผลเสีย เพราะการทำศัลยกรรม คือการผ่าตัดไม่ใช่การเสริมสวยยังไงก็มีความเสี่ยงในตัวเอง" (ศัลยกรรมสไตส์เกาหลี ฮิต วัยรุ่นไทยแห่เลียนแบบ, 2550)

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่บริโภคสื่อบันเทิงเกาหลี ชื่นชอบและติดตามชมภาพยนตร์ ละคร และเพลงเกาหลี และมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรม

ในส่วนนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-dept Interview) กับกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของวัยรุ่นไทยจากสื่อบันเทิงเกาหลี โดยในส่วนนี้ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำแนกออกตามประเภทดังนี้

1. แฟชั่นเกาหลี
 - การแต่งกาย
 - ทรงผม
 - การแต่งหน้า
2. ภาษาเกาหลี
3. อาหารเกาหลี
4. การท่องเที่ยว
5. เครื่องมือเครื่องใช้ (เครื่องสำอาง)
6. พฤติกรรม การดำเนินชีวิต

ข้อมูลและรายละเอียดของผู้ให้สัมภาษณ์

ในการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 8 คน ที่มีอายุระหว่าง 15 – 25 ปี โดยผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดเป็นเพศหญิง เนื่องจากเพศหญิงมีปริมาณการเปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลีมากกว่า และมีพฤติกรรมการเล่นแบบมากกว่าเพศชาย ซึ่งได้แก่

ตารางที่ 1 ตารางแสดงรายละเอียดของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ - นามสกุล	เพศ	อายุ	อาชีพ	ระยะเวลาที่ติดตามสื่อบันเทิงเกาหลี
1. กนกพร แซ่จิ่ง	หญิง	22	Co-ordinator บริษัท Soft Square Group International	8 ปี
2. ประภัสสร เพชรรัตน์	หญิง	16	นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ร.ร.ฤทธิยะวรรณาลัย	4 ปี
3. รวิรินทร์ สุวรรณลักษณ์	หญิง	22	นักศึกษาปริญญาตรี ปี 4 ม.รังสิต	2 – 3 ปี
4. พัชรภรณ์ สุวรรณวัฒน์กุล	หญิง	23	โปรแกรมเมอร์ บริษัท AIS	2 – 3 ปี
5. อังศุมาลี ชูขันทอง	หญิง	19	นักศึกษาปริญญาตรี ม.อัสสัมชัญ	2 – 3 ปี
6. พรรณปพร วิไลวรรณภรณ์	หญิง	20	นักศึกษาปริญญาตรี ปี 1 ม.อัสสัมชัญ	3 ปี
7. กัทรวดี มโนมัยกุล	หญิง	18	นักศึกษาปริญญาตรี ปี 1 ม.ธรรมศาสตร์	3 ปี
8. พิรภา สุวรรณโชติ	หญิง	23	นิสิตปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	3 - 4 ปี

ตารางที่ 2 ตารางแสดงประเภทสื่อบันเทิงเกาหลีและสาเหตุที่ชื่นชอบของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ - นามสกุล	ประเภทสื่อบันเทิงเกาหลีที่ชื่นชอบ	สาเหตุที่ชื่นชอบ
1. กนกพร แซ่จิ่ง	เพลง, ละคร	<u>เพลง</u> - ชอบสไตล์การทำดนตรีของเกาหลี การMixเสียง การเดินบางที่ไม่ได้ชอบที่หน้าตาถ้าฟังแล้วชอบก็จะติดตามผลงาน <u>ละคร</u> - เบื่อละครไทย ไม่มีอะไรใหม่ๆ ละครเกาหลีจะมีอะไรแปลกใหม่ เรื่องการจัดแสงสวย เนื้อเรื่องจะเน้นอารมณ์มากกว่า การเรียงลำดับเรื่องดีกว่า ละครไทยยังไม่พัฒนาเท่าละครเกาหลี

ตารางที่ 2 (ต่อ) ตารางแสดงประเภทสื่อบันเทิงเกาหลีและสาเหตุที่ชื่นชอบของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ - นามสกุล	ประเภทสื่อ บันเทิงเกาหลีที่ ชื่นชอบ	สาเหตุที่ชื่นชอบ
2. ประภัสสร เพชรรัตน์	เพลง, ละคร	<p><u>เพลง</u> - แนวเพลงเกาหลีแปลกดี ไม่เหมือนเพลงไทยที่จะซ้ำๆกัน ดนตรีเดิมๆ จะชอบที่ผลงานเพลงมากกว่าเรื่องหน้าตาจะมีส่วนแค่เล็กน้อย</p> <p><u>ละคร</u> - จะติดตามบ้างแต่ไม่บ่อย ชอบเพราะจัดแสงดี และคิดว่าดูละครเกาหลีแล้วให้อะไรมากกว่าละครไทย</p>
3. รวิรินทร์ สุวรรณลักษณ์	เพลง, ละคร	<p><u>เพลง</u> - นักร้องหน้าตาดี เด่นเก่ง ร้องเพลงเพราะ ฟังแล้วเพราะดี ถึงแม้จะฟังไม่รู้เรื่องแต่ก็ชอบ ไม่เหมือนนักร้องไทยถ้าหน้าตาดีก็ ร้องเพลงไม่ได้เรื่อง</p> <p><u>ละคร</u> - ละครเกาหลีมีคุณภาพ เนื้อเรื่องดี ไม่เหมือนละครไทย ดูแล้วเบื่อ เดาได้ง่าย น่าเบื่อ คุณภาพยังสู้ละครเกาหลีไม่ได้</p>
4. พัชรภรณ์ สุวรรณวัฒน์ นกุล	เพลง	<p><u>เพลง</u> - ชอบที่ตัวนักร้อง หน้าและเสียงดี เพลงเกาหลีฟังง่าย ฟังสบาย</p>
5. อังคมาลี ชูชันทอง	เพลง, ละคร	<p><u>เพลง</u> - มีดนตรีให้ฟังหลายๆแนว มีสไตล์เป็นของตัวเอง</p> <p><u>ละคร</u> - ละครเกาหลีมีเนื้อหาสาระมากกว่า มีอะไรให้เราดูมากกว่า บางเรื่องดูแล้วก็ให้ความรู้ไปด้วย เนื้อหาดีกว่าละครไทยที่จะเนื้อหาเดิมๆ</p>
6. พรรณปพร วิไลวรรณ ภรณ์	เพลง, ละคร	<p><u>เพลง</u> - นักร้องหน้าตาน่ารัก มีความสามารถ ชอบที่ผลงานเพลง ถึงแม้จะฟังไม่รู้เรื่อง แต่ฟังแล้วสามารถเข้าถึงอารมณ์ของเพลงได้</p> <p><u>ละคร</u> - ดูละครเกาหลีแล้วให้อารมณ์ที่ต่างจากดูละครไทย เวลาถ่ายทำเขาจะแสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรม และสถานที่ท่องเที่ยวของเขา ละครไทยชอบฉายบ้านหურๆ</p>
7. ภัทรวิดี มโนมัยกุล	เพลง, ภาพยนตร์	<p><u>เพลง</u> - ดนตรีเกาหลีแปลกใหม่ แนวเพลงหลากหลาย นักร้องเสียงและหน้าตาดี มีคุณภาพ</p> <p><u>ภาพยนตร์</u> - มีหลากหลายแนว มีความละเอียดอ่อน และใส่ใจในทุกๆรายละเอียด เอกลักษณ์ของภาพยนตร์เกาหลี สามารถสื่อให้คนดูมีอารมณ์ร่วมกับหนัง โดยเฉพาะหนังดราม่าดูแล้วอิน</p>

ตารางที่ 2 (ต่อ) ตารางแสดงประเภทสื่อบันเทิงเกาหลีและสาเหตุที่ชื่นชอบของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ - นามสกุล	ประเภทสื่อ บันเทิงเกาหลีที่ ชื่นชอบ	สาเหตุที่ชื่นชอบ
		นักแสดงมีความสามารถ เวลาคัดเลือกนักแสดงเขาจะไม่ได้ให้ความสำคัญกับชื่อเสียงดารามากแต่จะดูที่ความเหมาะสมกับบท คนดูมีอารมณ์ร่วมกับหนัง โดยเฉพาะหนังดราม่าดูแล้วอิน นักแสดงมีความสามารถ เวลาคัดเลือกนักแสดงเขาจะไม่ได้ให้ความสำคัญกับชื่อเสียงดารามากแต่จะดูที่ความเหมาะสมกับบท
8. พีรภา สุวรรณโชติ	เพลง,ละคร	<u>เพลง</u> - นักร้องรูปลักษณ์น่ารักดี เพลงก็โอเค เวลาเต้นก็พร้อมเพรียงกัน <u>ละคร</u> - ชอบดูละครเพราะตัวดารา ชอบดาราคนไหนก็จะหาละครที่เขาเล่นมาดู แต่ถ้าละครเรื่องไหนเนื้อเรื่องสนุกก็จะดู เนื้อเรื่องเขาแปลกดี ตัวละครน่ารักดี

ส่วนใหญ่แล้วผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 8 คน จะชื่นชอบเพลงเกาหลี รองลงมาละครเกาหลี และภาพยนตร์เกาหลีมี 1 คนที่ชื่นชอบ และเหตุผลหลักที่ชื่นชอบสื่อบันเทิงเกาหลีเหล่านี้เพราะคุณภาพของผลงาน ความแปลกใหม่ ความสามารถและหน้าตาของนักร้องนักแสดง และเมื่อสื่อบันเทิงไทยที่มีแต่แนวเดิมๆ คุณภาพยังเทียบกับสื่อบันเทิงเกาหลีไม่ได้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

พฤติกรรม การเลียนแบบวัฒนธรรมของวัยรุ่นจากสื่อบันเทิงเกาหลี

ในเรื่องของพฤติกรรม การเลียนแบบวัฒนธรรมของวัยรุ่นจากสื่อบันเทิงเกาหลี จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 8 คน พบว่า การเปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลี ทั้งเพลง ละคร ภาพยนตร์ ทำให้เกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ วัฒนธรรม การดำเนินชีวิตที่มีการสอดแทรกอยู่ในสื่อบันเทิงเหล่านี้ และเมื่อมีการเปิดรับมากขึ้นก็ทำให้เกิดการยอมรับและส่งผลทำให้เกิดพฤติกรรม การเลียนแบบตามมา ซึ่งในเรื่องของการเลียนแบบวัฒนธรรมนั้นผู้วิจัยได้แบ่งประเภทของวัฒนธรรมออกเป็น 6

ประเภท ได้แก่ แฟชั่นเกาหลี ภาษาเกาหลี อาหารเกาหลี การท่องเที่ยวประเทศเกาหลี เครื่องมือ เครื่องใช้ และพฤติกรรม การดำเนินชีวิต

1. แฟชั่นเกาหลี

แฟชั่นเกาหลีที่ปรากฏอยู่ในละคร ภาพยนตร์ หรือจากตัวนักร้อง นักแสดงนั้น มีอิทธิพลอย่างมาก เมื่อกลุ่มวัยรุ่นไทยได้เห็นแฟชั่นเหล่านั้นและเกิดความชื่นชอบ ก็จะพยายามสรรหามาสวมใส่หรือทำตาม โดยเฉพาะกับกลุ่มวัยรุ่นไทยที่ชื่นชอบนักร้องนักแสดง ก็อยากที่จะทำตามและเลียนแบบนักร้องนักแสดงนั้นๆ ซึ่งในตอนนี้ผู้วิจัยได้แยกประเภทของแฟชั่นออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ การแต่งกาย การแต่งหน้า และทรงผม

● การแต่งกาย

แฟชั่นสไตล์การแต่งกายของเกาหลีนั้นกำลังได้รับความนิยมอย่างมาก ซึ่งสามารถซื้อได้ง่ายตามแหล่งช้อปปิ้งต่างๆ ซึ่งการแต่งกายสไตล์ของเกาหลีนั้นจะออกแนวน่ารัก สดใส ดูดีมีสไตล์ แต่เนื่องจากประเทศเกาหลีเป็นประเทศที่มีสภาพอากาศหนาวจึงนิยมที่จะใส่เสื้อผ้ากันหลายชั้น วัยรุ่นไทยจึงมีการนำเอาแฟชั่นการแต่งกายของเกาหลีมาประยุกต์ให้เข้ากับสภาพอากาศในประเทศไทย ซึ่งสไตล์การแต่งกายของผู้ชายนั้น จะเน้นเสื้อผ้าที่เข้ารูป ใส่เสื้อยืด หรือเสื้อเชิ้ต ถ้าจะให้ดูดีขึ้นก็จะสวมเสื้อแจ๊คเก็ตทับด้านนอกอีกชั้น ส่วนการแต่งกายของผู้หญิงนั้นจะไม่ออกแนวเซ็กซี่ โดยจะใส่เป็นเสื้อยาวๆตัวเดียวหรือจะใส่เสื้อยืดข้างในแล้วใส่เสื้อกั๊กด้านนอก กับกางเกงยีนส์เข้ารูปหรือกางเกงขาสั้น ถ้าจะให้ออกแนวหวานๆ ก็จะเป็นชุด Dress ตัวเดียว หรือจะใส่เป็นแบบ Mini Skirt กับเสื้อเข้ารูป

“เห็นจากละครแล้วชอบสไตล์การแต่งตัวของเขา น่ารักดี แต่เมืองไทยเป็นเมืองร้อนก็จะไม่แต่งหน้าเท่าเขา เพราะมันคงร้อนน่าดู ก็เลยจะไม่ใส่หลายชั้น แต่จะเอามาแค่บางส่วนมาใส่ให้เหมาะกับตัวเอง”

(ประภัสสร เพชรรัตน์, สัมภาษณ์, 3 กุมภาพันธ์ 2551)

“ชอบการแต่งตัวของเกาหลี ส่วนใหญ่จะดูมาจากละครเกาหลี ที่เขาใส่กัน พอเราชอบชุดไหนก็จะเอามาประยุกต์กับตัวเองเพราะบางอย่างก็ไม่เหมาะกับคนไทย ที่ชอบใส่ก็จะมีเป็นชุดข้างในยาวๆหน่อย แล้วก็ใส่เสื้อทับข้างนอก”

(รวินท์พร สุวรรณลักษณ์, สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2551)

“แฟชั่นเสื้อผ้าผู้หญิงของเกาหลีดูทันสมัย เวลาเห็นนักร้องใส่แล้วดูน่ารักดีพอเห็นแล้วชอบแนวสไตล์ของเขาแล้วในไทยมีชายก็จะซื้อมาแต่งตาม”

(พัชราภรณ์ สุวรรณวัฒน์กุล, สัมภาษณ์, 7 กุมภาพันธ์ 2551)

“ชอบการแต่งตัวของเกาหลีเป็นแนวที่ชอบ จะพยายามเอามาประยุกต์ใช้กับตัวเองอยู่เรื่อยๆ จะแต่งอยู่เป็นประจำโดยส่วนมากจะเอาแฟชั่นมาจากศิลปินเกาหลี แล้วก็หาตามเว็บไซต์ เพราะเสื้อผ้าเกาหลีเดี๋ยวนี้มีขายเยอะมากก็จะสั่งซื้อตามเว็บไซต์”

(ภัทรวดี มโนมัยกุล, สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2551)

“จะคอยติดตามแฟชั่นเกาหลีอยู่ตลอด เพราะดูน่ารักดีก็จะเอาแบบมาจากนักร้องส่วนหนึ่ง แล้วก็ตามหนังสือ หนังสือและละคร อย่างเวลานักร้องเขาออกถ้าสามารถเอามาประยุกต์ใช้กับเมืองไทยได้ ก็จะไปหาซื้อมาสั”

(พรรณปพร วิไลวรรณภรณ์, สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2551)

การแต่งกายที่ปรากฏในละครเกาหลีและการแต่งกายของนักร้องมีผลทำให้กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมเปลี่ยนแบบแฟชั่นเกาหลีในเรื่องของการแต่งกาย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 8 คน ขึ้นชอบแฟชั่นการแต่งกายของเกาหลี โดยมีจำนวน 5 คนที่มีพฤติกรรมเปลี่ยนแบบ

- การแต่งหน้า

สไตล์การแต่งหน้าของเกาหลีนั้นจะเน้นการแต่งหน้าที่แต่งออกมาแล้วดูเป็นธรรมชาติ เหมือนไม่ได้แต่งหน้า ซึ่งจะเน้นในเรื่องของการแต่งตา โดยการกรีด Eye liner และทา Eye shadow เพื่อให้ตาดูโดดเด่น ในการปิดแก้มจะไม่ใช้สีที่เข้มเกินไป จะใช้สีอ่อนๆ เพื่อให้แก้มดูเป็นสีชมพูเรื่อยๆที่ดูเป็นธรรมชาติ ส่วนในการทาปากนั้นจะมีการทาด้านในปากด้วย Tint สีที่เข้ม เช่นสีแดง ส้ม และทาปากด้านนอกด้วยสีอ่อนๆ เช่น ชมพู สีนู้ด หรือทาด้วยลิปกรอส เพื่อให้ดูสดใส

“ชอบการแต่งหน้าของเกาหลี ชอบดูการแต่งหน้าของดาราและนักร้องของเกาหลี เพราะมันไม่แรงเหมือนของญี่ปุ่น ส่วนใหญ่จะดูมาจากละครและมีสคิวิตีโอ เกาหลีเขาจะแต่งหน้าให้เหมือนไม่ได้แต่ง จะดูเป็นธรรมชาติมากกว่าการแต่งหน้าของไทย ส่วนตัวแล้วจะชอบกริดอายไลเนอร์ที่ตา สวยดี”

(กนกพร แซ่ฉิ่ง, สัมภาษณ์, 3 กุมภาพันธ์ 2551)

“จะชอบแฟชั่นของเกาหลีมาก เวลาดูละครเกาหลีก็จะเห็นว่าเขาแต่งหน้าสวยและน่ารัก เราก็จะเอามาแต่งตาม ก่อนออกจากบ้านทุกวันก็จะแต่งตามสไตล์เกาหลี เริ่มแต่งมาตั้งแต่เริ่มดูละครเกาหลี”

(พรรณปพร วิไลวรรณภรณ์, สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2551)

การแต่งหน้าของนักแสดงในละครเกาหลีและนักร้องมีผลต่อการเกิดพฤติกรรม การเลียนแบบการแต่ง หน้าของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจำนวน 4 คนชื่นชอบการแต่งหน้าของเกาหลี โดยมีจำนวน 2 คนที่มีพฤติกรรม การเลียนแบบ

- ทรงผม

ทรงผมสไตล์เกาหลีนั้นจะเน้นให้ผมด้านหน้ายาวมาปิดหน้าผากหรือจะตัดหน้าม้า ซึ่งผู้ชายจะเน้นสไตล์ที่ดี เท่ ส่วนผู้หญิงก็จะมีกรตัดผมเป็นลอนๆ เพื่อให้ดูหวานๆ น่ารัก โดยจะไม่เน้นเรื่องการทำสีผม

“จะชอบทรงผมสไตล์เกาหลี โดยเฉพาะทรงผมของนักร้องที่ตัวเองชอบ มันจะดูเท่ดี พอเห็นแล้วก็เอาแบบไปให้ช่างเขาตัดตาม”

(พัชราภรณ์ สุวรรณวัฒนกุล, สัมภาษณ์, 7 กุมภาพันธ์ 2551)

“ทรงผมเกาหลีเขาสวยดี แปลกดีเลยอยากทำบ้าง ก็เลยเลียนแบบทรงผมตามนักร้องชายที่ชื่นชอบ จะเป็นทรงที่มๆ แหลมๆ และจะทำสีตามด้วย”

(พีรภา สุวรรณโชติ, สัมภาษณ์, 16 มกราคม 2551)

“ทรงผมเขาก็จะสวยดี น่ารัก เราก็จะค่อยติดตามแฟชั่นอยู่ตลอด ดูมาจากนักร้อง บ้างจากละครบ้าง ทรงผมอันไหนถูกใจก็จะทำตาม”

(พรรณปพร วิไลวรรณภรณ์, สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2551)

ทรงผมของนักร้องเกาหลีนั้น จะมีผลต่อการเกิดพฤติกรรมการเลียนแบบทรงผมของกลุ่ม ตัวอย่างมากที่สุด รองลงมาจะเลียนแบบมาจากละคร ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คนที่ชื่นชอบทรงผมของเกาหลี โดยมีจำนวน 3 คนที่มีพฤติกรรมเลียนแบบ

ดังนั้นในเรื่องของแฟชั่นของเกาหลีทั้งในเรื่องการแต่งกาย การแต่งหน้าและทรงผม ของนักร้อง และของนักแสดงที่ปรากฏอยู่ในละครเกาหลีนั้นมีอิทธิพลอย่างมากที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดการเลียนแบบ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลีเป็นประจำและชื่นชอบนักร้องและนักแสดงเกาหลี พอเห็นนักร้องหรือนักแสดงเกาหลีที่ตนเองชอบแต่งตัวแบบไหน แต่งหน้าสไตล์ไหน ทำผมทรงไหน ก็จะมองว่าสวย ดูดี และน่ารัก จนทำให้เกิดการเลียนแบบ เพราะอยากสวย และดูดีเหมือนนักร้อง และนักแสดงที่ตนชื่นชอบ

ในเรื่องของแฟชั่นการแต่งกายของเกาหลีนั้นส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างจะพยายามเอามาประยุกต์ให้เหมาะสมกับตนเอง ซึ่งจะสามารถที่จะหาซื้อได้ง่ายตามร้านเสื้อผ้าทั่วไป และก็มีคำสั่งซื้อจากทางเว็บไซต์ซึ่งมีอยู่มากมาย ในเรื่องของสไตล์การแต่งหน้าแบบเกาหลีนั้นในเว็บไซต์ต่างๆก็จะมีการสอนวิธีการแต่งหน้าแบบเกาหลี และในเรื่องของทรงผมกลุ่มตัวอย่างก็จะหาแบบทรงผมจากนักร้องและนักแสดงที่ตนเองชอบแล้วเอาไปให้ทางร้านตัดผมตัดตามแบบนั้นๆ

2. ภาษาเกาหลี

การรับชมละคร ภาพยนตร์ และฟังเพลงเกาหลี นั้นทำให้เกิดการเรียนรู้ในเรื่องของภาษาเกาหลี กลุ่มวัยรุ่นไทยจึงเริ่มให้ความสนใจและอยากที่จะเรียนรู้และเข้าใจภาษาเกาหลี โดยเฉพาะเพลงเกาหลีนั้นจะส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการเลียนแบบภาษาเกาหลีได้มาก

“อยากที่จะเรียนภาษาเกาหลีเป็นภาษาใหม่ที่น่าลอง อยากแปลเพลงเขาได้ เวลาดู clip นักร้องที่ชอบจะได้ไม่ต้องไปฟังซับ เพลงจึงมีอิทธิพลอย่างมากที่ทำให้เราอยากเรียน แต่ไม่มีเวลา ตอนนี้ก็รู้บ้างบางคำ ก็จะมีพูดเล่นๆกับเพื่อนที่ชอบเกาหลีเหมือนกัน เคยเรียกพี่ว่า “อ่าจุงม่า” บ่อยๆ พูดบ่อยจนกลายเป็นเรื่องปกติในบ้าน”

(ประภัสสร เพชรรัตน์, สัมภาษณ์, 3 กุมภาพันธ์ 2551)

“อยากที่จะเรียนภาษาเกาหลีอยากแปลได้เวลาโหลดละคร เพลง รายการของเกาหลีมาดู อยากที่จะรู้ว่าเขาพูดอะไรกัน เวลาที่ดูละครก็จะชอบฟังภาษาเกาหลี จะไม่ชอบดูแบบพากย์ไทย เพราะฟังแล้วเสียงมันเปิดๆ พอดูละครบ่อยๆ ก็จะจำภาษาเกาหลีได้บ้างเล็กๆน้อยๆ เวลาเจอเพื่อนที่ชอบเกาหลีเหมือนกัน ก็จะมีทักทายเป็นภาษาเกาหลี “อันยอง” อย่างที่บ้านก็จะพูดเล่นๆกัน ทักทายน้องบ้าง จะมีเรียกพ่อว่า “ออปป้า” เรียกแม่ว่า “ออมม่า” บ้าง เพราะเราฟังเพลงเกาหลีบ่อยกับดูละครจึงทำให้อยากเรียน ถึงจะเป็นภาษาที่ยากแต่ก็ยังอยากเรียน ถ้ามีเวลา ก็จะไปเรียน”

(กนกพร แซ่อึ้ง, สัมภาษณ์, 3 กุมภาพันธ์ 2551)

“อยากเรียน เพราะอยากร้องเพลงเกาหลีได้ เคยพยายามที่จะแกะเนื้อเพลงเกาหลีมาร้อง ตอนนี้ก็รู้แค่คำทักทาย ไว้ใช้ทักทายเพื่อนๆในกลุ่ม”

(พัชราภรณ์ สุวรรณวัฒนกุล, สัมภาษณ์, 7 กุมภาพันธ์ 2551)

“ภาษาเกาหลีเป็นภาษาที่อยากเรียนมากถึงมากที่สุด แต่ช่วงนี้ไม่มีเวลา อยากเรียนเพราะอยากรู้ว่าเขาพูดว่าอะไรกัน อยากไปเที่ยวที่เกาหลีถ้าพูดภาษาเกาหลีได้ก็จะทำให้น่าเที่ยวมากขึ้น และเพราะเราชอบฟังเพลง เลยอยากที่จะแปลเพลงเขาออก ตอนนี้ก็จำได้แค่บางคำจะพูดกับเพื่อนบ้าง”

(พีรภา สุวรรณโชติ, สัมภาษณ์, 16 มกราคม 2551)

“ตอนนี้วางแผนที่จะไปเรียนภาษาเกาหลีที่ประเทศเกาหลีเลย เพราะคิดว่าต้องเจอคนเกาหลีทุกวัน สภาพแวดล้อมจะทำให้เราพูดได้ ที่อยากเรียนเพราะเราชอบฟังเพลงเกาหลี เราอยากรู้ว่ามีมันแปลว่าอะไร อยากรู้ว่ามีนักร้องพูดว่าอะไรกัน อยากสื่อสารกับเขาได้ ตอนนี้ก็จะมีพูดภาษาเกาหลีเล่นกัน แค่ทักทายกันในบ้าน เวลารับโทรศัพท์ ก็จะ “ยอโบเซโย”

(รวิณฑ์พร สุวรรณลักษณ์, สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2551)

"ชอบภาษาเกาหลีมากๆเลย ก็จะถูกได้นิดหน่อย เพราะฝึกมาจากเวลาดูละคร แปลเพลง ที่เริ่มฝึกเองอยากเพราะอยากจะทำว่าเขาพูดอะไรกัน อยากเข้าใจ ตอนนี้ก็อยากจะไปเรียนเหมือนกันแต่ยังไม่ว่าง"

(อังศุมาลิ ชูขันทอง, สัมภาษณ์, 21 กุมภาพันธ์ 2551)

"ก็อยากเรียน เลยพยายามเรียนด้วยตัวเอง รู้สึกว่าโอเคไม่ยากมาก อยากเรียนเพราะอยากฟังเพลงเขารู้เรื่อง อยากอ่านได้ ภาษาเกาหลีเป็นภาษาที่กำลังมาแรง และคิดว่าถ้าเรารู้ก็จะเป็นประโยชน์กับเรา ไว้เผื่อเราทำงาน ตอนนี้จะได้แค่อ่านกับเขียน พูดได้ไม่กี่คำจะเป็นคำพูดง่ายๆ"

(ภัทรวดี มโนมัยกุล, สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2551)

เพลงเกาหลีมีผลอย่างมากที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดพฤติกรรมการเรียนแบบในเรื่องการเรียนและพูดภาษาเกาหลี โดยจากจำนวนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด 8 คน มีถึง 7 คนที่สนใจอยากเรียนภาษาเกาหลี โดยมี 1 คนที่ตั้งใจจะไปเรียนภาษาเกาหลีที่ประเทศเกาหลี และมี 2 คนที่พยายามเรียนด้วยตัวเอง ซึ่งจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เคยพูดภาษาเกาหลีมี 6 คน

ดังนั้นเมื่อกลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลีมาก ทำให้ได้เรียนรู้ภาษาเกาหลีมากขึ้น ซึ่งมีอิทธิพลให้กลุ่มตัวอย่างเกิดการเรียนแบบ มีการจดจำคำศัพท์ต่างมาใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น อันยองฮาเซโย (สวัสดี), คัมซาฮัมนิตะ (ขอบคุณ) และยังมี การเปลี่ยนแปลงสรรพนามการเรียก พ่อ (ออบป่า) กับแม่ (ออมม่า) เป็นภาษาเกาหลี เมื่อมีการใช้ภาษาเกาหลีบ่อยครั้งจนทำให้กลายเป็นเรื่องปกติ โดยเฉพาะเพลงเกาหลี กลุ่มตัวอย่างบางคนพยายามที่จะแกะเนื้อเพลงเกาหลี เพราะอยากที่จะร้องเพลงของนักร้องที่ตนชื่นชอบได้ และในการติดตามข่าวสารต่างๆของนักร้องที่ตนชื่นชอบนั้นถ้ารู้ภาษาเกาหลีก็จะทำให้สะดวกมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างอยากที่จะเข้าใจภาษาเกาหลีมากขึ้น อยากที่จะเรียนภาษาเกาหลี กลุ่มตัวอย่างบางคนถึงขั้นวางแผนที่จะไปเรียนภาษาที่ประเทศเกาหลี



3. อาหารเกาหลี

ละครและภาพยนตร์เกาหลีเป็นสื่อบันเทิงที่ถ่ายทอดวัฒนธรรมการรับประทานอาหารของคนเกาหลีได้เป็นอย่างดี ทำให้กลุ่มวัยรุ่นไทยเกิดความสนใจ อยากที่จะทดลองชิมว่าอาหารเหล่านั้นจะมีรสชาติอย่างไร

“เคยลองกินอาหารเกาหลี เพราะเห็นในละครแล้วหน้าตาอาหารก็ไม่ได้ดูน่ากินเท่าไร แต่ทำไมในละครทำให้ดูว่าเขามีความสุขกับการกินข้าวคลุกกันจังเลย เลยอยากรู้ว่ามันรสชาติเป็นยังไง พอได้กินแล้วมันก็อร่อยดี แต่บางอย่างก็ไม่อร่อย ถ้าเพื่อนชวนไปกินอีกก็ไป แต่ไม่เคยคิดที่อยากจะลองทำเอง”

(กนกพร แซ่อึ้ง, สัมภาษณ์, 3 กุมภาพันธ์ 2551)

“เคยกิน เพราะเห็นในละครสีสัน หน้าตาดูน่ากิน พอมากินแล้วทำให้รู้ว่ามันเค็ม บางอย่างก็ไม่ใช่อย่างที่เห็น ก็จะชอบบางอย่างก็อร่อย บางอย่างก็ไม่ ถ้าจะให้ไปกินอีกก็กินได้ และถ้ามีโอกาสได้ลองทำ ถ้ามีใครสอนให้ทำ ก็อยากที่จะลองทำ เพราะเป็นสิ่งแปลกใหม่ที่เราน่าจะลองทำบ้าง”

(ประภัสสร เพชรรัตน์, สัมภาษณ์, 3 กุมภาพันธ์ 2551)

“เคยกิน เพราะเห็นในละครแล้วอยากลอง เห็นว่าสีสันดูน่ากินแล้วดูมันอร่อยดี เขากินเหมือนทุกอย่างอร่อย พอไปกินแล้วก็อร่อยบางอย่าง บางอย่างก็ชอบ บางอย่างก็ไม่ และเราก็สามารถกินได้เรื่อยๆนะ แต่ไม่เคยคิดอยากจะทำอาหารเกาหลี”

(รวินท์พร สุวรรณลักษณ์, สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2551)

“ชอบกินอาหารเกาหลี อร่อยดี แต่เคยไปกินไม่บ่อยมากแค่ 2 -3 ครั้ง ที่ไปกินเพราะเห็นในละครแล้วดูน่ากิน ดูท่าทางจะอร่อย พอกินแล้วก็อร่อยจริงๆเหมือนที่เคยเห็นในละคร และอยากที่จะลองทำดูเหมือนกัน”

(อังศุมาลิ ชูขันทอง, สัมภาษณ์, 21 กุมภาพันธ์ 2551)

“เคยกินแล้วชอบ อร่อยดี เห็นในละครว่ามันน่ากินน่าสนใจ กินเพราะอยากรู้ว่ารสชาติมันเป็นยังไง แล้วก็เห็นพวกนักร้องกิน เราเลยอยากรู้ว่ารสชาติเป็นยังไงเราก้ไปนั่งกิน นักร้องทำอะไรก็อยากทำอย่างนั้น อยากรู้ว่าทำไมเขาถึงชอบกิน ถ้ามีโอกาสไปเรียนทำอาหาร เกาหลีก็ไป อยากทำเป็น”

(พรรณพร วิไลวรรณภรณ์, สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2551)

“เคยกิน เพราะเห็นในละครเกาหลีเห็นเขากินอาหารแล้วดูน่ากิน เลยอยากลองบ้าง ก็จะนัดเพื่อนๆที่ชอบเกาหลีเหมือนกันไปกิน จะไม่รู้ว่าจะอร่อยไหม มันก็พอกินได้ จะไปกินไม่บ่อยเพราะมันแพง แต่ไม่เคยอยากลองทำ”

(พีรภา สุวรรณโชติ, สัมภาษณ์, 16 มกราคม 2551)

ละครเกาหลี มีผลทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงการรับประทานอาหารเกาหลี เพราะเห็นว่าสีสันและหน้าตาของอาหารที่ได้เห็นในละครดูน่ากิน มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 6 คนที่เคยลองรับประทานอาหารเกาหลี มี 1 คนที่อยากจะลอง และมีจำนวน 3 คนที่อยากจะลองทำอาหารเกาหลี

ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างมีการเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมการรับประทานอาหารของเกาหลี จากการเปิดรับละครเกาหลี ทำให้กลุ่มตัวอย่างอยากที่จะลองรับประทานอาหารเกาหลี เพราะ เห็นว่า สีสัน หน้าตาของอาหารดูน่ากิน และนักแสดงเกาหลีก็สามารถแสดงออกมาให้เห็นว่าอาหารเกาหลีนั้นอร่อยน่ารับประทาน ละครเกาหลีจึงมีอิทธิพลทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดการเปลี่ยนแปลงการรับประทานอาหารเกาหลีตามอย่างในละคร เพราะอยากรู้ว่าอาหารเกาหลีมีรสชาติอย่างไร แต่ก็มีกลุ่มตัวอย่างบางส่วนที่ลองกินอาหารเกาหลีเพราะ อยากเลียนแบบตามนักร้องที่ตนชื่นชอบ เห็นนักร้องกินเลยอยากที่จะกินตาม เมื่อได้ลองรับประทานแล้วกลุ่มตัวอย่างก็เกิดความชื่นชอบอาหารเกาหลีและสามารถที่จะกินได้เรื่อยๆแต่ติดในเรื่องของราคาที่ค่อนข้างแพง จึงกินอาหารเกาหลีได้ไม่บ่อยนัก นอกจากนี้ยังส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างบางส่วนอยากที่จะลองทำอาหารเกาหลีด้วยเช่นกัน

4. การท่องเที่ยวประเทศเกาหลี

ละครและภาพยนตร์เกาหลีก็มีส่วนทำให้วัยรุ่นไทยอยากที่จะไปเที่ยวที่ประเทศเกาหลี เพราะสถานที่ต่างๆที่ปรากฏอยู่ในละครและภาพยนตร์นั้น ดูสวยงาม และแปลกตา ทำให้เกิดความรู้สึกอยากที่จะไปเห็นว่าเป็นอย่างไร

“ไม่เคยไป แต่อยากไปมาก อยากไปช้อปปิ้ง ของที่เกาหลีดูน่าซื้อมากๆ ของเขาจะน่ารักๆ และอยากไปดูคอนเสิร์ตนักร้องวงที่ชื่นชอบ เพราะเขาไม่มาจัดที่ไทย เวลาดูละคร บางฉากก็ดูสวยดี อยากไปเห็น อยากไปสกีรีสอร์ท”

(กนกพร แซ่อึ้ง, สัมภาษณ์, 3 กุมภาพันธ์ 2551)

“อยากไป เพราะเห็นในละคร สถานที่เขาดูสวยดี อากาศก็ดูเย็นสบายดี และอยากที่จะไปดูคอนเสิร์ตของศิลปินที่ชอบ อยากเห็นเขาแสดงบนเวที”

(ประภัสสร เพชรรัตน์, สัมภาษณ์, 3 กุมภาพันธ์ 2551)

“อยากไป เพราะเห็นในละคร เกาะ เซจูสวยดีเลยอยากไปบ้าง และอยากไปดูคอนเสิร์ตด้วย”

(อังคณา ชูขันทอง, สัมภาษณ์, 21 กุมภาพันธ์ 2551)

“อยากไป เพราะอยากไปเดินช้อปปิ้ง อยากไปซื้อของที่เกาหลี เสื้อผ้าเขาน่ารักดี แล้วของที่นั่นขายถูกกว่าที่ประเทศไทย 2-3 เท่า”

(ภัทรวดี มโนมัยกุล, สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2551)

“อยากไปประเทศเกาหลี ดูในละครแล้วอยากไป อยากไปเที่ยว ไปดูว่าเขาเป็นยังไงแตกต่างจากบ้านเราไหม อยากรู้ว่าประเทศในเอเชียแตกต่างกันยังไง อยากไปเดินเล่นตลาดเมงดงไปซื้อของด้วย เป็นประเทศแรกที่ยากไปในตอนนี้”

(รวินท์พร สุวรรณลักษณ์, สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2551)

“อยากไปประเทศเกาหลีเป็นประเทศแรก อยากไปดูสถานที่ที่เห็นในละคร อยากไปดูหิมะ”

(พัชราภรณ์ สุวรรณวัฒน์กุล, สัมภาษณ์, 7 กุมภาพันธ์ 2551)

“อยากไปมากๆ เป็นประเทศแรกที่ยากไป เพราะอยากไปเดินช้อปปิ้ง อยากรู้ว่าบรรยากาศเป็นยังไง อากาศหนาวมากไหม และเพราะเป็นประเทศที่นักร้องที่เราชอบเกิด อยากรู้ว่าตอนที่เขาอยู่ที่นั่นมันเป็นยังไง”

(พรรณปพร วิไลวรรณภรณ์, สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2551)

“ประเทศเกาหลีเป็นประเทศแรกที่ยากไป เพราะดูมาจากในละครเกาหลีแล้ว เห็นว่าประเทศเขาสวยดี น่าไป อยากไปวัดของเกาหลี”

(พีรภา สุวรรณโชติ, สัมภาษณ์, 16 มกราคม 2551)

การได้เห็นสถานที่ต่างๆปรากฏในละครเกาหลีเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดพฤติกรรมการเลียนแบบในเรื่องการท่องเที่ยวประเทศเกาหลี โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 7 คนที่อยากไปประเทศเกาหลีเพราะเห็นจากในละครเกาหลี และมี 1 คนที่อยากไปเพราะสาเหตุมาจากตัวศิลปินที่ชื่นชอบ

ดังนั้นเมื่อกลุ่มตัวอย่างเปิดรับละครเกาหลี ทำให้ได้เห็นสถานที่ต่างๆในประเทศเกาหลี และคิดว่าประเทศเกาหลีเป็นประเทศที่สวยงาม บรรยากาศดี จึงมีผลทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความรู้สึกอยากที่จะไปสัมผัสบรรยากาศ และอยากที่จะไปเห็นสถานที่จริงที่ได้เห็นในละคร ซึ่งกลุ่มตัวอย่างบางส่วนอยากไปประเทศเกาหลีเพราะอยากที่จะไปเห็นประเทศบ้านเกิดของนักร้องที่ตนชื่นชอบ และอยากที่จะไปดูนักร้องที่ชื่นชอบเล่นคอนเสิร์ต นอกจากนี้แล้วกลุ่มตัวอย่างอยากที่จะไปเดินช้อปปิ้ง เพราะของที่นั่นน่ารัก มีราคาถูกกว่าเมืองไทย และอยากที่จะซื้อของที่เกี่ยวกับนักร้องที่ชื่นชอบ

5. เครื่องมือ เครื่องใช้

ในขณะที่ละคร ภาพยนตร์และเพลงเกาหลีกำลังได้รับความนิยมในประเทศไทย สินค้าเครื่องมือ เครื่องใช้ต่างๆที่เป็นแบรนด์ของเกาหลีก็เริ่มเข้ามาตีตลาดในประเทศไทย โดยในขณะนี้ผู้วิจัยจะเน้นในเรื่องของเครื่องสำอางที่มาจากประเทศเกาหลี ซึ่งกำลังได้รับความนิยมในกลุ่มวัยรุ่นไทย

“ตอนนี้ก็มีซื้อเครื่องสำอางของเกาหลีมาใช้ เพราะเห็นแพ็คเกจมันน่ารักดี และได้ยินมาว่าคุณภาพของเขาก็ดีด้วย มันสามารถปิดริ้วรอยบนใบหน้าได้อย่างมิดชิด ที่ใช้อยู่ก็เป็นทีทาดาของ Etude”

(รวินท์พร สุวรรณลักษณ์, สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2551)

“ชอบซื้อเครื่องสำอางเกาหลีมาใช้ รู้สึกว่าเครื่องสำอางของเกาหลีใช้แล้วดูเป็นธรรมชาติ ที่ซื้อมาใช้ก็จะเป็นของ Etude กับ Skin food”

(พรรณปพร วิไลวรรณภรณ์, สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2551)

“ก็มีเครื่องสำอางของเกาหลีที่ซื้อมาใช้ก็ของ Etude กับ Skin food ที่ซื้อมาเพราะคิดว่าของเกาหลีแต่งออกมาแล้วดูดี เพราะเห็นที่ดารา นักร้องเขาแต่งกัน เราเลยอยากแต่งออกมาให้เหมือนของเขา”

(กนกพร แซ่อึ้ง, สัมภาษณ์, 3 กุมภาพันธ์ 2551)

“ที่ซื้อมาเพราะแพ็คเกจมันน่ารักดี เครื่องสำอางของ Etude เป็นเครื่องสำอางชิ้นแรกที่ซื้อมาใช้ เพราะว่ามันกำลังฮิตกัน พอตอนนี้เกาหลีกำลังดัง แบรินด์นี้ก็ดังไปด้วย”

(ภัทรวดี มโนมัยกุล, สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2551)

สื่อบันเทิงของเกาหลีมีส่วนสำคัญที่ทำให้กลุ่มตัวอย่าง เริ่มที่จะให้ความสนใจผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางจากประเทศเกาหลี และเกิดพฤติกรรมการเลียนแบบอยากที่จะลองใช้เครื่องสำอางแบรนด์ของเกาหลี โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 4 คนที่ซื้อมาใช้ และมี 2 คนที่อยากลองซื้อมาใช้

ดังนั้นเมื่อกลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลีอยู่เป็นประจำ ก็จะทำให้เริ่มสนใจผลิตภัณฑ์ต่างๆที่มาจากประเทศเกาหลี โดยเฉพาะเครื่องสำอาง เพราะเห็นจากที่นักร้องและนักแสดงเกาหลีแต่งหน้าออกมาแล้วดูดี สามารถปกปิดริ้วรอยต่างๆได้ดี ผิวพรรณดูขาวสดใส จึงมีอิทธิพลให้กลุ่มตัวอย่างเกิดการเลียนแบบซื้อเครื่องสำอางของประเทศเกาหลีมาใช้ นอกจากนั้นในเรื่องของคุณภาพที่มีการบอกต่อจากผู้ที่เคยใช้ และแพ็คเกจที่น่ารัก ทำให้กลุ่มตัวอย่างบางส่วนที่ยังไม่เคยใช้ อยากที่จะลองซื้อมาใช้ ซึ่งราคาเครื่องสำอางเกาหลีที่เมืองไทยนั้นมีราคาสูงกว่าราคาขายที่ประเทศเกาหลี 2 – 3 เท่า กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่จึงสั่งซื้อจากทางเว็บไซต์ต่างๆ ที่มีการนำสินค้าเข้ามาขายเอง

6. พฤติกรรม การดำเนินชีวิต

สื่อบันเทิงของเกาหลีนั้นมีการสอดแทรก วิถีชีวิต และพฤติกรรมการดำเนินชีวิตของคนเกาหลี ทำให้กลุ่มวัยรุ่นไทยที่เปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลีได้รับรู้ถึงพฤติกรรมการดำเนินชีวิตเหล่านั้น โดยเฉพาะพฤติกรรมการดำเนินชีวิตของนักร้อง และนักแสดงเกาหลีที่โดดเด่นในเรื่องของการทำศัลยกรรม ซึ่งมีผลทำให้วัยรุ่นไทยเกิดการยอมรับในเรื่องของการทำศัลยกรรมและอยากที่จะเลียนแบบ

“ถ้านักร้องและดาราที่เราชอบไปทำมา ถ้าทำแล้วเขาดูดีก็ทำให้เราชอบได้ เห็นแล้วก็อยากที่จะไปทำบ้าง อยากไปเหลากราม อยากทำให้หน้าเล็กลง”

(กนกพร แซ่อึ้ง, สัมภาษณ์, 3 กุมภาพันธ์ 2551)

“ถ้าดารานักร้องเขาทำแล้วสวยก็ทำไป เรายังคิดที่อยากจะทำบ้างถ้ามีเงินสักก้อน เมื่อก่อนไม่เคยคิดอยากจะทำ แต่พอเห็นนักร้องเกาหลีทำแล้วออกมาดูดีเลยอยากที่จะทำตามเขา”

(พัชรภรณ์ สุวรรณวัฒนกุล, สัมภาษณ์, 7 กุมภาพันธ์ 2551)

“เรารู้สึกเฉยๆกับการทำศัลยกรรมเพราะนักร้องที่เราชอบไปทำแล้วหล่อ ดูดี เราเลยอยากที่จะทำบ้าง เห็นจมูกของนักร้องคนนั้นคนนี้สวย อยากจะไปทำบ้าง”

(พีรภา สุวรรณโชติ, สัมภาษณ์, 16 มกราคม 2551)

“คิดว่าดารานักร้องเกาหลีที่เขาทำศัลยกรรมกันไม่ใช่เรื่องแปลก ถ้าทำแล้วมันดีก็เป็นเรื่องที่เหมาะสมจะทำ เหมือนเป็นการเสริมความมั่นใจให้ตัวเอง เรายังอยากทำเลย เพื่อเสริมความมั่นใจให้ตัวเอง อยากทำจมูกกับตา เพราะการทำศัลยกรรมไม่ใช่เรื่องเสียหาย”

(พรรณปพร วิไลวรรณภรณ์, สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2551)

“ตอนแรกจะรู้สึกเฉยๆก่อนข้างไปทางรู้สึกไม่ดีกับการทำศัลยกรรม แต่ตอนนี้ก็รับได้แล้ว เพราะศิลปินที่เราชอบก็ทำด้วยเลยทำให้เรารู้สึกดีกับการทำศัลยกรรม แล้วดารานักร้องเกาหลีเขาก็ทำกันเยอะ 80 - 90 % ผ่านมีดหมอมาทุกคน เราเลยคิดที่อยากจะทำบ้าง อยากจะไปทำที่ประเทศเกาหลีเลย เพราะรู้สึกว่าถ้าไปทำที่นั่นจะปลอดภัย ถูก และทำออกมาสวยเหมือนดาราคที่เขาทำ อยากจะทำตา จมูก หน้าแล้วก็น้ำอก”

(ภัทรวดี มโนมัยกุล, สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2551)

การทำศัลยกรรมของนักร้องและนักแสดงเกาหลีมีผลให้เกิดพฤติกรรมการเลียนแบบการทำศัลยกรรมได้ โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 8 คน เห็นว่าการทำศัลยกรรมเป็นเรื่องปกติ ไม่ใช่เรื่องแย่ และมีจำนวน 5 คนอยากที่จะทำศัลยกรรม เพราะเห็นศิลปินที่ตัวเองชอบทำแล้วสวย ดูดี จึงอยากจะทำ

ดังนั้นเมื่อกลุ่มตัวอย่างเปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลี ทำให้ได้เรียนรู้ และได้ซึมซับวัฒนธรรมพฤติกรรม การดำเนินชีวิตต่างๆของคนเกาหลี โดยเฉพาะการทำศัลยกรรมของนักร้อง นักแสดงเกาหลี ซึ่งมีอิทธิพลอย่างมากต่อกลุ่มตัวอย่าง สามารถทำให้กลุ่มตัวอย่างเปลี่ยนแปลงทัศนคติจากที่รู้สึกไม่ดีกับการทำศัลยกรรม กลักลับกลายเป็นการยอมรับ เพราะเห็นว่านักร้อง นักแสดงที่ตนเองชื่นชอบทำศัลยกรรมออกมาแล้วดูดี สวย หล่อ อีกทั้งนักร้อง นักแสดงเกาหลีนั้นทำศัลยกรรมกันมากจนเป็นเรื่องปกติ จึงมีผลทำให้กลุ่มตัวอย่างอยากที่จะเลียนแบบทำศัลยกรรมตาม เพราะอยากสวย และดูดีเหมือนกับนักร้อง นักแสดงที่ตนชื่นชอบ กลุ่มตัวอย่างบางส่วนอยากที่จะไปทำศัลยกรรมที่ประเทศเกาหลี เพราะเห็นว่าเขาทำออกมาแล้วดูดี

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดแล้วสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ชื่นชอบสื่อบันเทิงเกาหลีมีการเปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลีอยู่เป็นประจำ ทำให้ได้เรียนรู้และซึมซับวัฒนธรรมเกาหลีจนทำให้มีทัศนคติที่ดีต่อวัฒนธรรมเกาหลี และส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการเลียนแบบในเรื่องต่างๆ ซึ่งนักร้องและนักแสดงเกาหลีที่กลุ่มตัวอย่างชื่นชอบนั้นมีส่วนสำคัญอย่างมากที่จะทำให้อกลุ่มตัวอย่างเกิดการเลียนแบบ

ส่วนที่ 2 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างที่บริโภคสื่อบันเทิงเกาหลี ชื่นชอบและติดตามชมภาพยนตร์ ละคร และเพลงเกาหลี

ในส่วนนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ในรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นไทย จำนวน 400 คน เพื่อศึกษาเรื่องการเปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลี ทักษะคิดต่อวัฒนธรรมเกาหลี และพฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรมเกาหลีของวัยรุ่นไทย โดยผู้วิจัยได้แบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

ตอนที่ 2 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) คือ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) ซึ่งจะนำเสนอข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

- ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง
- การเปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลี ได้แก่ ภาพยนตร์ ละคร เพลง
- ทักษะคิดที่มีต่อวัฒนธรรมเกาหลี
- พฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลี

ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะทางประชากร	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	74	18.5
หญิง	326	81.5
รวม	400	100.0
อายุ		
15-16 ปี	81	20.3
17-18 ปี	80	20.0
19-20 ปี	107	26.8
21-22 ปี	67	16.8
23-25 ปี	65	16.3
รวม	400	100.0
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น	7	1.8
มัธยมศึกษาตอนต้น	33	8.3
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. หรือเทียบเท่า	100	25.0
อนุปริญญา/ปวส. หรือเทียบเท่า	6	1.5
ปริญญาตรี	241	60.3
สูงกว่าปริญญาตรี	13	3.3
รวม	400	100.0

ตารางที่ 1 (ต่อ) ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะทางประชากร	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ		
นักเรียน/นักศึกษา	354	88.5
ข้าราชการ/พนักงานวิสาหกิจ	4	1.0
พนักงานบริษัทเอกชน	30	7.5
เจ้าของกิจการ/อาชีพอิสระ	8	2.0
รับจ้างทั่วไป	3	.8
อื่นๆ	1	.3
รวม	400	100.0
รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	207	51.8
5,000 - 7,000 บาท	81	20.3
7,001 - 9,000 บาท	33	8.3
9,001 - 11,000 บาท	36	9.0
มากกว่า 11,000 บาท	43	10.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง วัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 400 คน ร้อยละ 81.5 เป็นผู้หญิง ส่วนที่เหลือ ร้อยละ 18.5 เป็น ผู้ชาย ส่วนใหญ่มีอายุ ระหว่าง 19-20 ปี คิดเป็น ร้อยละ 26.8 อายุ 15-16 ปี ร้อยละ 20.3 และ 17-18 ปี ร้อยละ 20.0 โดยมีการศึกษาระดับปริญญาตรี ในสัดส่วนมากที่สุด คือ ร้อยละ 60.3 รองลงมีการศึกษาระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. หรือเทียบเท่า คิดเป็น ร้อยละ 25.0 กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมด เป็น นักเรียน/นักศึกษา คิดเป็น ร้อยละ 88.5 นอกนั้นมีสัดส่วนไม่มากนัก โดยส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน คิดเป็น ร้อยละ 51.8

ตารางที่ 2 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทสื่อบันเทิง
เกาหลีที่สนใจ

ประเภทสื่อบันเทิงเกาหลีที่สนใจ	จำนวน	ร้อยละ
ละคร	329	82.3
เพลง	310	77.5
ภาพยนตร์	280	70.0
รายการเกมโชว์/ทอล์คโชว์	178	44.5
เว็บไซต์	110	27.5
เกม	92	23.0

*ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ (n=400)

จากตารางที่ 2 พบว่า วัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ส่วนใหญ่ สนใจสื่อ
บันเทิงเกาหลีประเภทละคร มากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 82.3 รองลงมา สนใจเพลงเกาหลีและ
ภาพยนตร์เกาหลี คิดเป็น ร้อยละ 77.5 และ 70.0 ตามลำดับ

การเปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลี ได้แก่ ภาพยนตร์ ละคร และเพลง

ตารางที่ 3 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทสื่อบันเทิง
เกาหลีที่เปิดรับมากที่สุด

ประเภทสื่อบันเทิงเกาหลี	จำนวน	ร้อยละ
เพลง	184	46.0
ละคร	156	39.0
ภาพยนตร์	60	15.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่า วัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ส่วนใหญ่ เปิดรับ
สื่อบันเทิงเกาหลีประเภทเพลง มากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 46.0 รองลงมา คือ ละครเกาหลี คิดเป็น
ร้อยละ 39.0 ในขณะที่เปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลีประเภทภาพยนตร์น้อยที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 15.0

ตารางที่ 4 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่องทางที่รับชมภาพยนตร์เกาหลี

ช่องทางที่รับชมภาพยนตร์เกาหลี	จำนวน	ร้อยละ
DVD/VCD	299	75.1
สถานีโทรทัศน์ช่อง 3,5,7,9 และ TITV	260	65.3
โรงภาพยนตร์	124	31.2
อินเทอร์เน็ต	116	29.1
เคเบิลทีวี/จานดาวเทียม	107	26.9

*ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ (n=400)

จากตารางที่ 4 พบว่า วัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ส่วนใหญ่ รับชมภาพยนตร์เกาหลีจากช่องทาง DVD/VCD คิดเป็น ร้อยละ 75.1 รองลงมา คือ สถานีโทรทัศน์ช่อง 3,5,7,9 และ TITV คิดเป็น ร้อยละ 65.3 ในขณะที่เปิดรับชมภาพยนตร์เกาหลีเคเบิลทีวี/จานดาวเทียม น้อยที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 26.9

ตารางที่ 5 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่องทางที่รับชมภาพยนตร์เกาหลีบ่อยที่สุด

ช่องทางที่รับชมภาพยนตร์เกาหลี	จำนวน	ร้อยละ
DVD/VCD	201	50.3
สถานีโทรทัศน์ช่อง 3,5,7,9 และ TITV	102	25.5
เคเบิลทีวี/จานดาวเทียม	42	10.5
อินเทอร์เน็ต	33	8.3
ภาพยนตร์	21	5.3
อื่นๆ	1	.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 5 พบว่า วัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ส่วนใหญ่ รับชมภาพยนตร์จากช่องทาง DVD/VCD บ่อยที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 50.3 รองลงมา คือ สถานีโทรทัศน์ช่อง 3,5,7,9 และ TITV คิดเป็น ร้อยละ 25.5

ตารางที่ 6 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่องทางที่รับชมละครเกาหลี

ช่องทางที่รับชมละครเกาหลี	จำนวน	ร้อยละ
สถานีโทรทัศน์ช่อง 3,5,7,9 และ TITV	318	80.3
DVD/VCD	272	68.7
เคเบิลทีวี/จานดาวเทียม	119	30.1
อินเทอร์เน็ต	88	22.2

*ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ (n=400)

จากตารางที่ 6 พบว่า วัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ส่วนใหญ่ รับชมละครเกาหลี จากสถานีโทรทัศน์ช่อง 3,5,7,9 และ TITV คิดเป็น ร้อยละ 80.3 รองลงมา คือ DVD/VCD คิดเป็น ร้อยละ 68.7

ตารางที่ 7 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่องทางที่รับชมละครเกาหลีบ่อยที่สุด

ช่องทางที่รับชมละครเกาหลี	จำนวน	ร้อยละ
สถานีโทรทัศน์ช่อง 3,5,7,9 และ TITV	166	41.5
DVD/VCD	161	40.3
เคเบิลทีวี/จานดาวเทียม	38	9.5
อินเทอร์เน็ต	32	8.0
อื่นๆ	3	.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 7 พบว่า วัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ส่วนใหญ่ รับชมละครเกาหลีจาก สถานีโทรทัศน์ช่อง 3,5,7,9 และ TITV บ่อยที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 41.5 รองลงมา คือ DVD/VCD คิดเป็น ร้อยละ 40.3

ตารางที่ 8 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่องทางที่รับชม/ฟังเพลงเกาหลี

ช่องทางที่รับชม/ฟังเพลงเกาหลี	จำนวน	ร้อยละ
อินเทอร์เน็ต	235	59.2
CD/MP 3	229	57.7
สถานีวิทยุ	177	44.6
VCD/DVD	123	31.0
เคเบิลทีวี/จานดาวเทียม	99	24.9
สถานีโทรทัศน์ช่อง 3,5,7,9 และ TITV	89	22.4

*ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ (n=400)

จากตารางที่ 8 พบว่า วัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ส่วนใหญ่ รับชม/ฟังเพลงเกาหลี จากอินเทอร์เน็ต คิดเป็น ร้อยละ 59.2 รองลงมา คือ CD/MP 3 คิดเป็น ร้อยละ 57.7

ตารางที่ 9 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่องทางที่รับชม/ฟังเพลงเกาหลีบ่อยที่สุด

ช่องทางที่รับชม/ฟังเพลงเกาหลี	จำนวน	ร้อยละ
อินเทอร์เน็ต	134	33.5
CD/MP 3	101	25.3
สถานีวิทยุ	69	17.3
เคเบิลทีวี / จานดาวเทียม	41	10.3
VCD/DVD	32	8.0
สถานีโทรทัศน์ช่อง 3,5,7,9 และ TITV	23	5.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 9 พบว่า วัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ส่วนใหญ่ รับชม/ฟังเพลงเกาหลีทางอินเทอร์เน็ต บ่อยที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 33.5 รองลงมา คือ CD/MP 3 คิดเป็น ร้อยละ 25.3

ตารางที่ 10 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามแหล่งที่เปิดรับ
ภาพยนตร์ ละคร และเพลง เกาหลี มากที่สุด

แหล่งที่เปิดรับ ภาพยนตร์ ละคร และเพลง เกาหลี	จำนวน	ร้อยละ
ยืมเพื่อนมา	126	31.5
โหลดมาจากอินเทอร์เน็ต	115	28.8
ซื้อตัวเอง	92	23.0
จากพี่, น้อง หรือญาติ	30	7.5
เช่ามาจากร้านที่ให้เช่า	26	6.5
อื่นๆ	11	2.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 10 พบว่า วัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ส่วนใหญ่ เปิดรับ
ภาพยนตร์ ละคร และเพลง เกาหลี โดยการยืมเพื่อนมา คิดเป็น ร้อยละ 31.5 รองลงมา คือ โหลด
มาจากอินเทอร์เน็ต คิดเป็น ร้อยละ 28.8

ตารางที่ 11 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยใน
การรับชม/ฟัง ภาพยนตร์ ละคร และเพลงเกาหลี

ประเภท	ทุกวัน (7 วัน/ สัปดาห์)		4 - 5 วัน/สัปดาห์		2 - 3 วัน/สัปดาห์		1 วัน/สัปดาห์		น้อยกว่านั้น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ภาพยนตร์เกาหลี	11	(2.8)	23	(5.8)	81	(20.3)	101	(25.3)	184	(46.0)
ละครเกาหลี	16	(4.0)	35	(8.8)	165	(41.3)	92	(23.0)	92	(23.0)
เพลงเกาหลี	156	(39.0)	52	(13.0)	79	(19.8)	57	(14.3)	56	(14.0)

จากตารางที่ 11 พบว่า วัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ส่วนใหญ่ รับชม
ภาพยนตร์เกาหลี น้อยกว่า 1 วัน/สัปดาห์ คิดเป็น ร้อยละ 46.0 รับชมละครเกาหลี 2 - 3 วัน/
สัปดาห์ คิดเป็น ร้อยละ 41.3 รับฟังเพลงเกาหลี ทุกวัน (7 วัน/สัปดาห์) คิดเป็น ร้อยละ 39.0

ตารางที่ 12 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเวลาในการ
รับชม/ฟัง ภาพยนตร์ ละครและเพลง ในแต่ละครั้ง

ประเภท	มากกว่า 2 ชั่วโมง/วัน		1 ชั่วโมงครึ่ง - 2 ชั่วโมง/วัน		1 ชั่วโมง - 1 ชั่วโมงครึ่ง/วัน		30 นาที - 1 ชั่วโมง/วัน		น้อยกว่า 30 นาที/วัน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ภาพยนตร์เกาหลี	104	(26.0)	132	(33.0)	62	(15.5)	35	(8.8)	67	(16.8)
ละครเกาหลี	118	(29.5)	113	(28.3)	86	(21.5)	41	(10.3)	42	(10.5)
เพลงเกาหลี	137	(34.3)	59	(14.8)	41	(10.3)	71	(17.8)	92	(23.0)

จากตารางที่ 12 พบว่า วัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ส่วนใหญ่ รับชมภาพยนตร์เกาหลี 1 ชั่วโมงครึ่ง - 2 ชั่วโมง/วัน คิดเป็น ร้อยละ 33.0 รับชมละครเกาหลี มากกว่า 2 ชั่วโมง/วัน คิดเป็น ร้อยละ 29.5 รับฟังเพลงเกาหลี มากกว่า 2 ชั่วโมง/วัน คิดเป็น ร้อยละ 34.3

ตารางที่ 13 ตารางแสดงระดับการเปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลี

ประเภท	สูงมาก		สูง		ปานกลาง		ต่ำ		ต่ำมาก		\bar{X}	S.D.	ระดับการเปิดรับสื่อ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
ภาพยนตร์เกาหลี	26	(6.5)	92	(23.0)	76	(19.0)	122	(30.5)	84	(21.0)	2.68	1.05	ปานกลาง
ละครเกาหลี	33	(8.3)	145	(36.3)	83	(20.8)	90	(22.5)	49	(12.3)	3.02	1.00	ปานกลาง
เพลงเกาหลี	143	(35.8)	68	(17.0)	52	(13.0)	66	(16.5)	71	(17.8)	3.34	1.40	ปานกลาง
การเปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลี	29	(7.3)	105	(26.3)	148	(37.0)	86	(21.5)	32	(8.0)	3.01	0.83	ปานกลาง

จากตารางที่ 13 พบว่า วัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ส่วนใหญ่ เปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลี ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.01 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้ว พบว่า มีการเปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลี ประเภทเพลงเกาหลี มากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.34 โดยเปิดรับในระดับปานกลาง รองลงมา คือ ละครเกาหลี โดยเปิดรับในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.02 ในขณะที่เปิดรับภาพยนตร์เกาหลี น้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.68 โดยเปิดรับในระดับปานกลาง เช่นกัน

ตารางที่ 14 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกรับชม/ฟัง ภาพยนตร์ ละคร และเพลงเกาหลี

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
มีความน่าสนใจและมีคุณภาพ	104	26.0
กำลังได้รับความนิยม	25	6.3
ชื่นชอบสื่อบันเทิงเกาหลี	42	10.5
ชื่นชอบนักร้องและนักแสดงเกาหลี	141	35.3
สื่อบันเทิงไทยน่าเบื่อ ไม่น่าสนใจ	29	7.3
เพื่อฆ่าเวลา แก้เหงา	52	13.0
อื่นๆ	7	1.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 14 พบว่า เหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกรับชม/ฟัง ภาพยนตร์ ละคร และเพลงเกาหลี คือ ชื่นชอบนักร้องและนักแสดงเกาหลี คิดเป็น ร้อยละ 35.3 รองลงมา เพราะ มีความน่าสนใจและมีคุณภาพ คิดเป็น ร้อยละ 26.0

ทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมเกาหลี

ตารางที่ 15 ตารางแสดงระดับทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมเกาหลี

ทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมเกาหลี	\bar{x}	S.D.	ระดับทัศนคติ
การท่องเที่ยว	3.85	0.64	เชิงบวก
ภาษาเกาหลี	3.63	0.55	เชิงบวก
การแต่งกาย	3.58	0.54	เชิงบวก
ทรงผม	3.56	0.67	เชิงบวก
การแต่งหน้า	3.44	0.67	เป็นกลาง
แฟชั่นเกาหลี	3.37	0.44	เป็นกลาง
เครื่องมือ เครื่องใช้	3.32	0.67	เป็นกลาง

ตารางที่ 15 (ต่อ) ตารางแสดงระดับทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมเกาหลี

ทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมเกาหลี	\bar{x}	S.D.	ระดับทัศนคติ
อาหาร	3.16	0.50	เป็นกลาง
พฤติกรรมกรดำเนินชีวิต	3.14	0.63	เป็นกลาง
รวม	3.47	0.37	เป็นกลาง

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ส่วนใหญ่ มีทัศนคติเป็นกลางต่อวัฒนธรรมเกาหลี ค่าเฉลี่ย 3.47 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า วัยรุ่นไทย มีทัศนคติเชิงบวกต่อวัฒนธรรมเกาหลีในด้านการท่องเที่ยว มากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.85 รองลงมา คือ มีทัศนคติเชิงบวกต่อวัฒนธรรมเกาหลีในด้านภาษา ค่าเฉลี่ย 3.63 ในขณะที่มีทัศนคติเป็นกลางต่อวัฒนธรรมเกาฬีน้อยกว่าทัศนคติในด้านอื่นๆ ในเรื่องพฤติกรรมกรดำเนินชีวิต ค่าเฉลี่ย 3.14

ตารางที่ 16 ตารางแสดงระดับทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมเกาหลีด้านแฟชั่นเกาหลี

ทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมเกาหลี	ระดับของทัศนคติ					\bar{x}	S.D.	ระดับทัศนคติ
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
แฟชั่นเกาหลี								
1.วัยรุ่นไทยมีการเลียนแบบแฟชั่นเกาหลี	130 (32.5)	209 (52.3)	51 (12.8)	9 (2.3)	1 (.3)	4.15	.74	เชิงบวก
2.แฟชั่นเกาหลี มีความทันสมัยมากกว่าแฟชั่นไทย	65 (16.3)	172 (43.0)	132 (33.0)	25 (6.3)	6 (1.5)	3.66	.87	เชิงบวก
3.แฟชั่นเกาหลีไม่แตกต่างจากแฟชั่นไทย	17 (4.3)	92 (23.0)	195 (48.8)	87 (21.8)	9 (2.3)	2.95	.84	เป็นกลาง
4.แฟชั่นเกาหลีเป็นแฟชั่นที่มีความเหมาะสมกับสังคม วัฒนธรรมและสภาพอากาศในประเทศไทย	4 (1.0)	68 (17.0)	170 (42.5)	134 (33.5)	24 (6.0)	2.73	.85	เป็นกลาง
รวม						3.37	0.44	เป็นกลาง

จากตารางที่ 16 ชี้ให้เห็นว่า วัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ส่วนใหญ่ มีทัศนคติเป็นกลางต่อวัฒนธรรมเกาหลีด้านแฟชั่นเกาหลี ค่าเฉลี่ย 3.37 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้ว พบว่า มีทัศนคติเชิงบวกมากที่สุดต่อการเลียนแบบแฟชั่นเกาหลีของวัยรุ่นไทย ค่าเฉลี่ย 4.15 รองลงมา คือ มีทัศนคติเชิงบวกต่อความทันสมัยของแฟชั่นเกาหลีมากกว่าแฟชั่นไทย ค่าเฉลี่ย 3.66 ในขณะที่มีทัศนคติเป็นกลางน้อยที่สุดต่อแฟชั่นเกาหลีว่าเป็นแฟชั่นที่มีความเหมาะสมกับสังคม วัฒนธรรมและสภาพอากาศในประเทศไทย ค่าเฉลี่ย 2.73

ตารางที่ 17 ตารางแสดงระดับทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมเกาหลีด้านการแต่งกาย

ทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมเกาหลี	ระดับของทัศนคติ					\bar{X}	S.D.	ระดับทัศนคติ
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
การแต่งกาย								
1.การเลียนแบบตามแฟชั่นเกาหลีไม่ใช่เรื่องเสียหาย	100 (25.0)	241 (60.3)	54 (13.5)	5 (1.3)	0 (0)	4.09	.65	เชิงบวก
2.ท่านรู้สึกไม่ชอบที่คนรอบข้างของท่านแต่งกายเลียนแบบตามแฟชั่นเกาหลี	9 (2.3)	26 (6.5)	106 (26.5)	196 (49.0)	63 (15.8)	3.70	.89	เชิงบวก
3.การแต่งกายของนักร้อง นักแสดงเกาหลีมีส่วนทำให้ท่านอยากที่จะเลียนแบบการแต่งกายนั้นๆ	60 (15.0)	174 (43.5)	101 (25.3)	49 (12.3)	16 (4.0)	3.53	1.02	เชิงบวก
4.การแต่งกายตามแฟชั่นเกาหลีช่วยสร้างความมั่นใจในตัวเอง	32 (8.0)	127 (31.8)	186 (46.5)	45 (11.3)	10 (2.5)	3.31	.87	เป็นกลาง
5.การแต่งกายตามแฟชั่นเกาหลีทำให้ท่านรู้สึกว่าตนเองเป็นคนทันสมัย ไม่ตกยุค	22 (5.5)	151 (37.8)	142 (35.5)	77 (19.3)	8 (2.0)	3.26	.90	เป็นกลาง
รวม						3.58	0.54	เชิงบวก

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ส่วนใหญ่ มีทัศนคติเชิงบวกต่อวัฒนธรรมเกาหลีด้านการแต่งกาย ค่าเฉลี่ย 3.58 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้ว พบว่า วัยรุ่นไทยมีทัศนคติเชิงบวกมากที่สุดว่า การเลียนแบบตามแฟชั่นเกาหลีไม่ใช่เรื่องเสียหาย ค่าเฉลี่ย 3.09 รองลงมา คือ มีทัศนคติเชิงบวกต่อการชอบที่คนรอบข้างของ

ตนเองแต่งกายเลียนแบบตามแฟชั่นเกาหลี ค่าเฉลี่ย 3.70 ในขณะที่ มีทัศนคติเป็นกลางน้อยที่สุดต่อการแต่งกายตามแฟชั่นเกาหลีทำให้รู้สึกว่าเป็นคนทันสมัย ไม่ตกยุค ค่าเฉลี่ย 3.26

ตารางที่ 18 ตารางแสดงระดับทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมเกาหลีด้านทรงผม

ทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมเกาหลี	ระดับของทัศนคติ					\bar{X}	S.D.	ระดับทัศนคติ
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
ทรงผม								
1. ท่านรู้สึกไม่ชอบที่คนรอบข้างของท่านทำทรงผมตามแฟชั่นเกาหลี	10 (2.5)	30 (7.5)	88 (22.0)	203 (50.8)	69 (17.3)	3.73	.92	เชิงบวก
2. ทรงผมของนักร้อง นักแสดงเกาหลีมีส่วนทำให้ท่านอยากที่จะเลียนแบบทรงผมนั้นๆ	68 (17.0)	191 (47.8)	84 (21.0)	40 (10.0)	17 (4.3)	3.63	1.01	เชิงบวก
3. การทำทรงผมตามแฟชั่นเกาหลีช่วยสร้างความมั่นใจในตัวเอง	57 (14.3)	153 (38.3)	138 (34.5)	43 (10.8)	9 (2.3)	3.52	.94	เชิงบวก
4. การทำทรงผมตามแฟชั่นเกาหลีทำให้ท่านรู้สึกว่าเป็นคนทันสมัย ไม่ตกยุค	41 (10.3)	148 (37.0)	138 (34.5)	61 (15.3)	12 (3.0)	3.36	.96	เป็นกลาง
รวม						3.56	0.67	เชิงบวก

จากตารางที่ 18 ชี้ให้เห็นว่า วัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ส่วนใหญ่ มีทัศนคติเชิงบวกต่อวัฒนธรรมเกาหลีในเรื่องทรงผม ค่าเฉลี่ย 3.56 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้ว พบว่า วัยรุ่นไทยมีทัศนคติเชิงบวกมากที่สุดโดยชอบที่คนรอบข้างทำทรงผมตามแฟชั่นเกาหลี ค่าเฉลี่ย 3.73 รองลงมา คือ มีทัศนคติเชิงบวกต่อทรงผมของนักร้อง นักแสดงเกาหลีทำให้อยากที่จะเลียนแบบทรงผมนั้นๆ ค่าเฉลี่ย 3.63 ในขณะที่มีทัศนคติเป็นกลางน้อยที่สุดต่อการทำทรงผมตามแฟชั่นเกาหลีทำให้รู้สึกว่าเป็นคนทันสมัย ไม่ตกยุค ค่าเฉลี่ย 3.36

ตารางที่ 19 ตารางแสดงระดับทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมเกาหลีด้านการแต่งหน้า

ทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมเกาหลี	ระดับของทัศนคติ					\bar{X}	S.D.	ระดับทัศนคติ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง			
การแต่งหน้า								
1. ท่านรู้สึกไม่ชอบที่คนรอบข้างของท่านแต่งหน้าตามแฟชั่นเกาหลี	6 (1.5)	23 (5.8)	100 (25.0)	192 (48.0)	79 (19.8)	3.79	.88	เชิงบวก
2. การแต่งหน้าของนักร้อง นักแสดงเกาหลีมีส่วนทำให้ท่านอยากที่จะเลียนแบบการแต่งหน้าแบบนั้น	50 (12.5)	151 (37.8)	116 (29.0)	58 (14.5)	25 (6.3)	3.36	1.07	เป็นกลาง
3. การแต่งหน้าตามแฟชั่นเกาหลีช่วยสร้างความมั่นใจในตัวเอง	44 (11.0)	128 (32.0)	160 (40.0)	56 (14.0)	12 (3.0)	3.34	.95	เป็นกลาง
4. การแต่งหน้าตามแฟชั่นเกาหลีทำให้ท่านรู้สึกว่าตนเองเป็นคนทันสมัย ไม่ตกยุค	47 (11.8)	110 (27.5)	158 (39.5)	73 (18.3)	12 (3.0)	3.27	.99	เป็นกลาง
รวม						3.44	0.67	เป็นกลาง

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ส่วนใหญ่ มีทัศนคติเป็นกลางต่อวัฒนธรรมเกาหลีในเรื่องการแต่งหน้า ค่าเฉลี่ย 3.44 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้ว พบว่า วัยรุ่นไทยมีทัศนคติเชิงบวกมากที่สุดโดยชอบที่คนรอบข้างแต่งหน้าตามแฟชั่นเกาหลี ค่าเฉลี่ย 3.79 รองลงมา คือ มีทัศนคติเป็นกลางต่อการแต่งหน้าของนักร้อง นักแสดงเกาหลีมีส่วนทำให้ท่านอยากที่จะเลียนแบบการแต่งหน้าแบบนั้น ค่าเฉลี่ย 3.36 ในขณะที่มีทัศนคติเป็นกลางน้อยที่สุดว่าการแต่งหน้าตามแฟชั่นเกาหลีทำให้รู้สึกว่าตนเองเป็นคนทันสมัย ไม่ตกยุค ค่าเฉลี่ย 3.27

ตารางที่ 20 ตารางแสดงระดับทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมเกาหลีด้านภาษาเกาหลี

ทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมเกาหลี	ระดับของทัศนคติ					\bar{x}	S.D.	ระดับทัศนคติ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง			
ภาษาเกาหลี								
1.เมื่อได้ยินเพลงเกาหลีท่านจะ เปลี่ยนเพลงทันที	6 (1.5)	16 (4.0)	54 (13.5)	162 (40.5)	162 (40.5)	4.15	.90	เชิงบวก
2.ท่านจะรู้สึกไม่ชอบเมื่อคนรอบข้าง พูดภาษาเกาหลี	4 (1.0)	14 (3.5)	55 (13.8)	219 (54.8)	108 (27.0)	4.03	.80	เชิงบวก
3.ภาษาเกาหลีเป็นภาษาที่มีความ น่าสนใจที่จะศึกษาเรียนรู้และ สามารถนำไปใช้ประโยชน์	111 (27.8)	196 (49.0)	71 (17.8)	20 (5.0)	2 (.5)	3.98	.84	เชิงบวก
4.เมื่อท่านชมภาพยนตร์ ละคร หรือ ฟังเพลงเกาหลีทำให้ท่านอยากที่จะ ศึกษาเรียนรู้ภาษาเกาหลี	86 (21.5)	190 (47.5)	82 (20.5)	38 (9.5)	4 (1.0)	3.79	.92	เชิงบวก
5.ภาษาเกาหลีเป็นภาษาที่มีความ ไพเราะ	61 (15.3)	148 (37.0)	142 (35.5)	44 (11.0)	5 (1.3)	3.54	.92	เชิงบวก
6.ภาษาเกาหลีเป็นภาษาที่ยากทั้ง ในการพูดและการฟัง ทำให้เป็นภาษา ที่ไม่มีความน่าสนใจ	20 (5.0)	51 (12.8)	90 (22.5)	179 (44.8)	60 (15.0)	3.52	1.05	เชิงบวก
7.การพูดภาษาเกาหลีได้จะทำให้ ท่านได้รับการชื่นชมจากผู้อื่น	35 (8.8)	120 (30.0)	173 (43.3)	59 (14.8)	13 (3.3)	3.26	.93	เป็นกลาง
8.ท่านชอบรับชมภาพยนตร์หรือ ละครเกาหลีที่มีการพากย์เป็นเสียง ภาษาไทยมากกว่าภาษาเกาหลี	56 (14.0)	84 (21.0)	61 (15.3)	103 (25.8)	96 (24.0)	3.25	1.39	เป็นกลาง
9.การเรียนรู้ภาษาเกาหลีจะทำให้ ท่านเป็นคนทันสมัย	19 (4.8)	125 (31.3)	153 (38.3)	88 (22.0)	15 (3.8)	3.11	.93	เป็นกลาง
รวม						3.63	0.55	เชิงบวก

จากตารางที่ 20 ชี้ให้เห็นว่า วัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ส่วนใหญ่ มีทัศนคติเชิงบวกต่อวัฒนธรรมเกาหลีด้านภาษา ค่าเฉลี่ย 3.63 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้วพบว่า วัยรุ่นไทยมีทัศนคติเชิงบวกมากที่สุดต่อการได้ยินเพลงเกาหลีจะฟังเพลงเกาหลีต่อเนื่องและไม่เปลี่ยนเพลงทันที ค่าเฉลี่ย 4.15 รองลงมา มีทัศนคติเชิงบวกโดยชอบเมื่อคนรอบข้างพูดภาษาเกาหลี ค่าเฉลี่ย 4.03 ในขณะที่มีทัศนคติเป็นกลางน้อยที่สุดต่อการเรียนภาษาเกาหลีทำให้เป็นคนทันสมัย ค่าเฉลี่ย 3.11

ตารางที่ 21 ตารางแสดงระดับทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมเกาหลีด้านอาหาร

ทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมเกาหลี	ระดับของทัศนคติ					\bar{x}	S.D.	ระดับทัศนคติ
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
อาหาร								
1.การเรียนรู้ทำอาหารเกาหลีเป็นเรื่องที่น่าสนใจและน่าเรียนรู้	37 (9.3)	210 (52.5)	118 (29.5)	26 (6.5)	9 (2.3)	3.60	.83	เชิงบวก
2.อาหารเกาหลีเป็นอาหารที่ได้รับ ความนิยมในกลุ่มวัยรุ่นไทย	28 (7.0)	175 (43.8)	162 (40.5)	30 (7.5)	5 (1.3)	3.48	.78	เป็นกลาง
3.อาหารเกาหลีเป็นอาหารที่มีสีสันไม่น่ารับประทาน	8 (2.0)	40 (10.0)	139 (34.8)	184 (46.0)	29 (7.3)	3.47	.85	เป็นกลาง
4.อาหารเกาหลีมีขั้นตอนการทำที่ พิถีพิถันมากกว่าอาหารไทย	24 (6.0)	59 (14.8)	210 (52.5)	80 (20.0)	27 (6.8)	2.93	.92	เป็นกลาง
5.อาหารเกาหลีเป็นอาหารที่มีรสชาติดี และอร่อยกว่าอาหารไทย	7 (1.8)	27 (6.8)	131 (32.8)	162 (40.5)	73 (18.3)	2.33	.91	เชิงลบ
รวม						3.16	0.50	เป็นกลาง

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ส่วนใหญ่ มีทัศนคติเป็นกลางต่อวัฒนธรรมเกาหลีในเรื่องอาหาร ค่าเฉลี่ย 3.16 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้วพบว่า วัยรุ่นไทยมีทัศนคติเชิงบวกมากที่สุดในการเรียนรู้ทำอาหารเกาหลีว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจและน่าเรียนรู้ ค่าเฉลี่ย 3.60 รองลงมา มีทัศนคติเป็นกลางในเรื่องอาหารเกาหลีเป็นอาหารที่ได้รับความนิยมในกลุ่มวัยรุ่นไทย ค่าเฉลี่ย 3.48 ในขณะที่มีทัศนคติเชิงลบว่าอาหารเกาหลีเป็นอาหารที่มีรสชาติดีและอร่อยกว่าอาหารไทย ค่าเฉลี่ย 2.33

ตารางที่ 22 ตารางแสดงระดับทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมเกาหลีด้านการท่องเที่ยว

ทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมเกาหลี	ทัศนคติ					\bar{x}	S.D.	ระดับทัศนคติ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง			
การท่องเที่ยว								
1.สถานที่ต่างๆในประเทศเกาหลีที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ และละครเกาหลีมีส่วนทำให้ท่านอยากที่จะไปท่องเที่ยวในประเทศเกาหลี	142 (35.5)	195 (48.8)	49 (12.3)	13 (3.3)	1 (.3)	4.16	.78	เชิงบวก
2.สถานที่ท่องเที่ยวต่างๆในประเทศเกาหลีมีความสวยงาม	103 (25.8)	235 (58.8)	50 (12.5)	10 (2.5)	2 (.5)	4.07	.72	เชิงบวก
3.ประเทศเกาหลีเป็นประเทศที่ไม่น่าสนใจและไม่เหมาะแก่การไปท่องเที่ยว	10 (2.5)	27 (6.8)	54 (13.5)	198 (49.5)	111 (27.8)	3.93	.95	เชิงบวก
4.เมื่อท่านคิดที่จะไปท่องเที่ยวต่างประเทศ ประเทศเกาหลีจะเป็นประเทศแรกที่ท่านนึกถึง	66 (16.5)	93 (23.3)	146 (36.5)	62 (15.5)	33 (8.3)	3.24	1.15	เป็นกลาง
รวม						3.85	0.64	เชิงบวก

จากตารางที่ 22 ซึ่งให้เห็นว่า วัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ส่วนใหญ่ มีทัศนคติเชิงบวกต่อวัฒนธรรมเกาหลีด้านการท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ย 3.85 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้ว พบว่า วัยรุ่นไทยมีทัศนคติเชิงบวกมากที่สุดเกี่ยวกับสถานที่ต่างๆในประเทศเกาหลีที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ และละครเกาหลีมีส่วนทำให้อยากที่จะไปท่องเที่ยวในประเทศเกาหลี ค่าเฉลี่ย 4.16 รองลงมา มีทัศนคติเชิงบวกในเรื่องสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆในประเทศเกาหลีมีความสวยงาม ค่าเฉลี่ย 4.07 ในขณะที่มีทัศนคติเป็นกลางเมื่อคิดจะไปท่องเที่ยวต่างประเทศ โดยประเทศเกาหลีเป็นประเทศแรกที่นึกถึง ค่าเฉลี่ย 3.24

ตารางที่ 23 ตารางแสดงระดับทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมเกาหลีด้านเครื่องมือ เครื่องใช้

ทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมเกาหลี	ทัศนคติ					\bar{X}	S.D.	ระดับทัศนคติ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง			
เครื่องมือ เครื่องใช้								
1.เครื่องสำอางที่ผลิตจากประเทศเกาหลีกำลังเป็นที่นิยมในกลุ่มวัยรุ่นไทย	66 (16.5)	161 (40.3)	151 (37.8)	17 (4.3)	5 (1.3)	3.66	.85	เชิงบวก
2.เครื่องสำอางที่ผลิตจากประเทศเกาหลีเป็นเครื่องสำอางที่มีคุณภาพดีและน่าซื้อมาใช้	43 (10.8)	103 (25.8)	217 (54.3)	33 (8.3)	4 (1.0)	3.37	.82	เป็นกลาง
3.เครื่องสำอางที่ผลิตจากประเทศเกาหลีเป็นเครื่องสำอางที่มีความเหมาะสมกับสภาพผิวของคนไทย	29 (7.3)	65 (16.3)	249 (62.3)	47 (11.8)	10 (2.5)	3.14	.81	เป็นกลาง
4.เมื่อท่านใช้เครื่องสำอางที่ผลิตจากประเทศเกาหลีจะทำให้ผิวพรรณของท่านดูดีขึ้น	27 (6.8)	62 (15.5)	251 (62.8)	48 (12.0)	12 (3.0)	3.11	.81	เป็นกลาง
รวม						3.32	0.67	เป็นกลาง

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ส่วนใหญ่ มีทัศนคติเป็นกลางต่อวัฒนธรรมเกาหลีด้านเครื่องมือ เครื่องใช้ ค่าเฉลี่ย 3.32 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้ว พบว่า วัยรุ่นไทยมีทัศนคติเชิงบวกมากที่สุดต่อความนิยมในเครื่องสำอางที่ผลิตจากประเทศเกาหลี ค่าเฉลี่ย 3.66 รองลงมา มีทัศนคติเป็นกลางต่อเครื่องสำอางที่ผลิตจากประเทศเกาหลีเป็นเครื่องสำอางที่มีคุณภาพดีและน่าซื้อมาใช้ ค่าเฉลี่ย 3.37 ในขณะที่มีทัศนคติเป็นกลางน้อยที่สุดเมื่อใช้เครื่องสำอางที่ผลิตจากประเทศเกาหลีทำให้ผิวพรรณของตัวเองดูดีขึ้น ค่าเฉลี่ย 3.11

ตารางที่ 24 ตารางแสดงระดับทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมเกาหลีด้านพฤติกรรม

การดำเนินชีวิต

ทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมเกาหลี	ทัศนคติ					\bar{x}	S.D.	ระดับทัศนคติ
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
พฤติกรรม การดำเนินชีวิต								
1.ความเป็นชาตินิยม อนุรักษ์นิยมของคนเกาหลี เป็นเรื่องที่ดี สังคมไทยควรเอาเป็นแบบอย่าง	161 (40.3)	143 (35.8)	71 (17.8)	18 (4.5)	7 (1.8)	4.08	.96	เชิงบวก
2.การแต่งกายด้วยชุดประจำชาติเกาหลี (ชุดฮันบก) ในงานพิธีสำคัญต่างๆ เช่น งานแต่งงาน งานศพ เป็นเรื่องที่น่าเอาเป็นแบบอย่าง	62 (15.5)	125 (31.3)	111 (27.8)	65 (16.3)	37 (9.3)	3.28	1.18	เป็นกลาง
3.ความนิยมในการทำศัลยกรรมของคนเกาหลีไม่ใช่เรื่องเสียหาย และเป็นเรื่องที่น่าเอาเป็นแบบอย่าง	13 (3.3)	43 (10.8)	172 (43.0)	130 (32.5)	42 (10.5)	2.64	.92	เป็นกลาง
4.การที่ผู้หญิงขึ้นหลังผู้ชาย ที่มักเห็นปรากฏอยู่ในภาพยนตร์และละครเกาหลี เป็นพฤติกรรมที่มีความเหมาะสม วัยรุ่นไทยควรเลียนแบบ	7 (1.8)	38 (9.5)	175 (43.8)	141 (35.3)	39 (9.8)	2.58	.86	เป็นกลาง
รวม						3.14	0.63	เป็นกลาง

จากตารางที่ 24 ชี้ให้เห็นว่า วัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ส่วนใหญ่ มีทัศนคติเป็นกลางต่อวัฒนธรรมเกาหลีด้านพฤติกรรม การดำเนินชีวิต ค่าเฉลี่ย 3.14 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้ว พบว่า วัยรุ่นไทยมีทัศนคติเชิงบวกมากที่สุดในเรื่องความเป็นชาตินิยม อนุรักษ์นิยมของคนเกาหลี ว่าเป็นเรื่องที่ดีซึ่งสังคมไทยควรเอาเป็นแบบอย่าง ค่าเฉลี่ย 4.08 รองลงมา มีทัศนคติเป็นกลางต่อการแต่งกายด้วยชุดประจำชาติเกาหลี (ชุดฮันบก) ในงานพิธีสำคัญต่างๆ เช่น งานแต่งงาน งานศพ ว่าเป็นเรื่องที่น่าเอาเป็นแบบอย่าง ค่าเฉลี่ย 3.28 ในขณะที่มีทัศนคติเป็นกลางน้อยที่สุดต่อการที่ผู้หญิงขึ้นหลังผู้ชาย ที่มักเห็นปรากฏอยู่ในภาพยนตร์และละครเกาหลี ว่าเป็นพฤติกรรมที่มีความเหมาะสม วัยรุ่นไทยควรเลียนแบบ ค่าเฉลี่ย 2.58

พฤติกรรมกรเลี่ยนแบบวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลี

ตารางที่ 25 ตารางแสดงความบ่อยของพฤติกรรมกรเลี่ยนแบบวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลี

พฤติกรรมกรเลี่ยนแบบวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลี	พฤติกรรมกรเลี่ยนแบบ					\bar{x}	S.D.	พฤติกรรมกรเลี่ยนแบบ
	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	ปานกลาง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย			
1.ท่านเคยเลี่ยนแบบการแต่งกายตามแฟชั่นเกาหลีบ่อยแค่ไหน	7 (1.8)	80 (20.0)	148 (37.0)	101 (25.3)	64 (16.0)	2.66	1.03	ปานกลาง
2.ท่านเคยเลี่ยนแบบทรงผมตามแฟชั่นเกาหลีบ่อยแค่ไหน	21 (5.3)	83 (20.8)	103 (25.8)	91 (22.8)	102 (25.5)	2.58	1.22	ปานกลาง
3.ท่านเคยรับประทานอาหารเกาหลีบ่อยแค่ไหน	7 (1.8)	43 (10.8)	82 (20.5)	199 (49.8)	69 (17.3)	2.30	.94	ต่ำ
4.ท่านเลี่ยนแบบการแต่งหน้าตามแฟชั่นเกาหลีบ่อยแค่ไหน	16 (4.0)	54 (13.5)	90 (22.5)	81 (20.3)	159 (39.8)	2.22	1.22	ต่ำ
5.ท่านเคยพูดภาษาเกาหลีบ่อยแค่ไหน	9 (2.3)	37 (9.3)	73 (18.3)	131 (32.8)	150 (37.5)	2.06	1.06	ต่ำ
6.ท่านเคยใช้เครื่องสำอางของประเทศเกาหลีบ่อยแค่ไหน	18 (4.5)	41 (10.3)	62 (15.5)	77 (19.3)	202 (50.5)	1.99	1.22	ต่ำ
7.ตัวท่านหรือแฟนของท่านเคยซีหลังกันบ่อยแค่ไหน	5 (1.3)	20 (5.0)	27 (6.8)	63 (15.8)	285 (71.3)	1.49	.91	ต่ำมาก
8.ท่านเคยไปท่องเที่ยวประเทศเกาหลีบ่อยแค่ไหน	2 (.5)	16 (4.0)	9 (2.3)	40 (10.0)	333 (83.3)	1.29	.74	ต่ำมาก
รวม						2.07	.69	ต่ำ

จากตารางที่ 25 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมกรเลี่ยนแบบวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลี ในระดับต่ำ ค่าเฉลี่ย 2.07 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้ว พบว่า วัยรุ่นไทยเคยเลี่ยนแบบการแต่งกายตามแฟชั่นเกาหลี บ่อยที่สุด โดยมีพฤติกรรมกรเลี่ยนแบบ ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.66 รองลงมา เคยเลี่ยนแบบทรงผมตามแฟชั่นเกาหลี โดยมีพฤติกรรมกรเลี่ยนแบบ ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.58 ในขณะที่เคยไปท่องเที่ยวประเทศเกาหลีน้อยที่สุด โดยมีพฤติกรรมกรเลี่ยนแบบในระดับต่ำมาก ค่าเฉลี่ย 1.29

ตารางที่ 26 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการเคย
เลียนแบบการทำศัลยกรรมตามอย่างนักร้อง และนักแสดงเกาหลี

การเลียนแบบการทำศัลยกรรม	จำนวน	ร้อยละ
เคย	11	2.8
ไม่เคย	389	97.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 26 พบว่า วัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เกือบทั้งหมด ไม่เคยเลียนแบบการทำศัลยกรรมตามอย่างนักร้องและนักแสดงเกาหลี คิดเป็น ร้อยละ 97.3 ส่วนที่เหลือมีเพียงร้อยละ 2.8 ที่เคยเลียนแบบการทำศัลยกรรมตามอย่างนักร้องและนักแสดงเกาหลี

ตารางที่ 27 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามแหล่งที่จะ
เลียนแบบการแต่งกาย ทรงผม และการแต่งหน้าตามแบบแฟชั่นเกาหลีมากที่สุด

แหล่งที่เลียนแบบแฟชั่นเกาหลี	จำนวน	ร้อยละ
ภาพยนตร์/ละครเกาหลี	155	38.8
นักร้อง/นักแสดงที่ชื่นชอบ	224	56.0
อื่นๆ	21	5.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 27 พบว่า วัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ส่วนใหญ่เลียนแบบการแต่งกาย ทรงผม และการแต่งหน้าตามแบบแฟชั่นเกาหลี มากที่สุด จากนักร้อง/นักแสดงที่ชื่นชอบ คิดเป็น ร้อยละ 56.0 รองลงมา คือ เลียนแบบจากภาพยนตร์/ละครเกาหลี คิดเป็น ร้อยละ 38.8

ตารางที่ 28 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเหตุผลสำคัญที่สุด ที่เลียนแบบการแต่งกาย ทรงผม และการแต่งหน้าตามแบบแฟชั่นเกาหลี

เหตุผลที่เลียนแบบ	จำนวน	ร้อยละ
ความชอบนิยมส่วนตัว	122	30.5
แฟชั่นเกาหลีกำลังได้รับความนิยม	43	10.8
สวย ดูดี มีสไตล์	130	32.5
ต้องการเหมือนกับนักร้อง/นักแสดงที่ตนชื่นชอบ	38	9.5
แฟชั่นไทยน่าเบื่อ ไม่สวย	5	1.3
อยากลองของใหม่	55	13.8
อื่นๆ	7	1.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 28 พบว่า วัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ส่วนใหญ่เลียนแบบการแต่งกาย ทรงผม และการแต่งหน้าตามแบบแฟชั่นเกาหลี เพราะ เห็นว่าสวย ดูดี มีสไตล์ คิดเป็น ร้อยละ 32.5 รองลงมา เลียนแบบเพราะ มีความชอบนิยมส่วนตัว คิดเป็น ร้อยละ 30.5

ตารางที่ 29 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเหตุผลสำคัญที่สุด ที่เรียน/พูดภาษาเกาหลี

เหตุผลที่เลียนแบบ	จำนวน	ร้อยละ
ความชอบนิยมส่วนตัว	60	15.0
ภาษาเกาหลีกำลังได้รับความนิยม	19	4.8
ชอบชมภาพยนตร์ ละคร และฟังเพลงเกาหลี	63	15.8
อยากเข้าใจและสามารถสื่อสารด้วยภาษาเกาหลีได้	90	22.5
อยากสื่อสารกับนักร้อง / นักแสดงที่ตนชื่นชอบ	43	10.8
อยากเรียนรู้ภาษาใหม่ๆ	106	26.5
อื่นๆ	19	4.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 29 พบว่า วัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ส่วนใหญ่ เรียน/พูดภาษาเกาหลี เพราะ อยากเรียนรู้ภาษาใหม่ๆ คิดเป็น ร้อยละ 26.5 รองลงมา เพราะ อยากเข้าใจและสามารถสื่อสารด้วยภาษาเกาหลีได้ คิดเป็น ร้อยละ 22.5

ตารางที่ 30 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเหตุผลสำคัญที่สุด ที่รับประทานอาหารเกาหลี

เหตุผลที่เลียนแบบ	จำนวน	ร้อยละ
ความชอบนิยมส่วนตัว	77	19.3
อาหารเกาหลีกำลังได้รับความนิยม	33	8.3
อยากลองอาหารใหม่ๆ	265	66.3
เบื่ออาหารไทย	7	1.8
อื่นๆ	18	4.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 30 พบว่า วัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ส่วนใหญ่ รับประทานอาหารเกาหลี เพราะ อยากลองอาหารใหม่ๆ คิดเป็น ร้อยละ 66.3 รองลงมา เพราะ ความชอบนิยมส่วนตัว คิดเป็น ร้อยละ 19.3

ตารางที่ 31 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเหตุผลสำคัญที่สุด ที่อยากไปท่องเที่ยวที่ประเทศเกาหลี

เหตุผลที่เลียนแบบ	จำนวน	ร้อยละ
ความชอบนิยมส่วนตัว	80	20.0
อยากไปเห็นสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ และละครเกาหลี	73	18.3
สถานที่ดูสวยงาม นำไปท่องเที่ยว	217	54.3
เบื่อสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศไทย	5	1.3
อื่นๆ	25	6.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 31 พบว่า วัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ส่วนใหญ่ อยากไปท่องเที่ยวที่ประเทศเกาหลี เพราะ เห็นสถานที่ที่สวยงาม นำไปท่องเที่ยว คิดเป็น ร้อยละ 54.3 รองลงมา เพราะ ความชอบนิยมส่วนตัว คิดเป็น ร้อยละ 20.0

ตารางที่ 32 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเหตุผลสำคัญที่สุด ที่เลือกใช้เครื่องสำอางของประเทศเกาหลี

เหตุผลที่เลียนแบบ	จำนวน	ร้อยละ
มีคุณภาพดี	88	22.0
เครื่องสำอางของประเทศเกาหลีกำลังได้รับความนิยม	42	10.5
อยากลองของใหม่	152	38.0
ใช้ตามนักร้อง / นักแสดงที่ตนชื่นชอบ	15	3.8
ไม่รู้จะซื้อห้ออะไร	21	5.3
อื่นๆ	82	20.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 32 พบว่า วัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ส่วนใหญ่ เลือกใช้เครื่องสำอางของประเทศเกาหลี เพราะ อยากลองของใหม่ คิดเป็น ร้อยละ 38.0 รองลงมา เพราะ มีคุณภาพดี คิดเป็น ร้อยละ 22.0

ตอนที่ 2 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 การเปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลี กับพฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีของวัยรุ่นไทย มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 33 ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างการเปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลี กับพฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีของวัยรุ่นไทย

ประเภทสื่อบันเทิงเกาหลี	ค่าสหสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรม (r)	ค่านัยสำคัญทางสถิติ (p)
ภาพยนตร์เกาหลี	.392*	.000
ละครเกาหลี	.289*	.000
เพลงเกาหลี	.162*	.001
การเปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลี	.371*	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 33 ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างการเปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลีกับพฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีของวัยรุ่นไทย ผลการทดสอบความสัมพันธ์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จำแนกตามประเภทสื่อบันเทิงเกาหลี ดังนี้

1. การเปิดรับสื่อภาพยนตร์เกาหลีกับพฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีของวัยรุ่นไทย พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า การเปิดรับสื่อภาพยนตร์เกาหลีกับพฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีของวัยรุ่นไทย มีความสัมพันธ์กันเชิงบวก ในระดับต่ำ นั่นหมายถึง ยิ่งวัยรุ่นไทยมีการเปิดรับสื่อภาพยนตร์เกาหลีมากเท่าไรยิ่งทำให้มีพฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีมากขึ้นตามไปด้วย

2. การเปิดรับสื่อละครเกาหลีกับพฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีของวัยรุ่นไทย พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า การเปิดรับสื่อละครเกาหลีกับพฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีของวัยรุ่นไทย มีความสัมพันธ์กันเชิงบวก

ในระดับต่ำ นั้นหมายถึง ยิ่งวัยรุ่นไทยมีการเปิดรับสื่อละครเกาหลีมากเท่าไรยิ่งทำให้มีพฤติกรรม การเลียนแบบวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีมากขึ้นตามไปด้วย

3. การเปิดรับสื่อประเภทเพลงเกาหลีกับพฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิง เกาหลีของวัยรุ่นไทย พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า การเปิดรับสื่อประเภทเพลง เกาหลีกับพฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีของวัยรุ่นไทย มีความสัมพันธ์ กันเชิงบวก ในระดับต่ำมาก นั้นหมายถึง ยิ่งวัยรุ่นไทยมีการเปิดรับสื่อประเภทเพลงเกาหลีมาก เท่าไรยิ่งทำให้มีพฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีมากขึ้นตามไปด้วย

สรุปแล้ว การเปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลีกับพฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิง เกาหลีของวัยรุ่นไทย พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .371 แสดงว่า การเปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลีกับพฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีของวัยรุ่น ไทย มีความสัมพันธ์กันเชิงบวก ในระดับต่ำ นั้นหมายถึง ยิ่งวัยรุ่นไทยมีการเปิดรับ ภาพยนตร์ ละคร และเพลง มากเท่าไรยิ่งทำให้มีพฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลี มากขึ้นตามไปด้วย ซึ่งพบว่าเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

สมมติฐานที่ 2 ทศนคติต่อวัฒนธรรมเกาหลีกับพฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีของวัยรุ่นไทย มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 34 ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างทศนคติต่อวัฒนธรรมเกาหลีกับพฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีของวัยรุ่นไทย

ทศนคติต่อวัฒนธรรมเกาหลี	ค่าสหสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการเลียนแบบ วัฒนธรรม (r)	ค่านัยสำคัญทางสถิติ (p)
แฟชั่นเกาหลี	.181*	.000
การแต่งกาย	.301*	.000
ทรงผม	.272*	.000
การแต่งหน้า	.334*	.000
ภาษาเกาหลี	.140*	.005
อาหาร	.313*	.000
การท่องเที่ยว	.224*	.000
เครื่องมือ เครื่องใช้	.510*	.000
พฤติกรรมกรดำเนินชีวิต	.314*	.000
รวม	.443*	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 34 ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างทศนคติต่อวัฒนธรรมเกาหลีกับพฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีของวัยรุ่นไทย ผลการทดสอบความสัมพันธ์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จำแนกตามทศนคติต่อวัฒนธรรมเกาหลีในรายละเอียด ดังนี้

1. ทศนคติต่อวัฒนธรรมเกาหลีในด้านแฟชั่นเกาหลีกับพฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีของวัยรุ่นไทย พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ทศนคติต่อวัฒนธรรมเกาหลีในด้านแฟชั่นเกาหลีกับพฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีของวัยรุ่นไทย มีความสัมพันธ์กันเชิงบวก ในระดับต่ำมาก นั่นหมายถึง หมายถึง ยิ่งวัยรุ่นไทยมี

สรุปแล้วทัศนคติต่อวัฒนธรรมเกาหลีกับพฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีของวัยรุ่นไทย พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .443 แสดงว่าทัศนคติต่อวัฒนธรรมเกาหลีกับพฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีของวัยรุ่นไทย มีความสัมพันธ์กันเชิงบวก ในระดับปานกลาง นั้นหมายถึง ยิ่งวัยรุ่นไทยมีทัศนคติเชิงบวกต่อวัฒนธรรมเกาหลีในเรื่องแฟชั่นเกาหลี ภาษาเกาหลี อาหารเกาหลี การท่องเที่ยว เครื่องมือเครื่องใช้ และพฤติกรรมการดำเนินชีวิตของคนเกาหลีมากเท่าไรจะยิ่งทำให้วัยรุ่นไทยมีพฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีมากขึ้นตามไปด้วย ซึ่งพบว่าเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2